

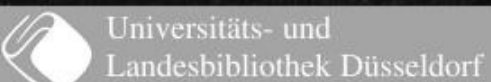
δε αἱ κεληγορίαι αὐταὶ κινήσεις, ἀναγκάως ἔς τὴν ἑπίκρισιν ῥυτῆ τὰ εἶδη τῆς κί-
 νησεως ὡς ἴσθαι δὲ κε. καὶ τῆν τάξιν ῥίτην ἀπέδωκεν αὐτοῖς, ὡς ἴσθαι καὶ αἱ κελ-
 ηγορίαι τῆν τάξιν. τελευταίου δὲ, περὶ τῆς ῥυτῆς ὁ μωυμίας διεστράλαρ, ὅτι
 καὶ τῆς ῥυτῆς κεληγορίας τελευταίας ἐμνημόνευσεν. ἀναγκάως οὖν ἔς τὴν ἑπί-
 κρισιν ταύτης τὸ πλεῖστον τῶν πολλὰ ἄνευ λεγομένων χωρὶς ἀφορίσαι, ἵνα μηδὲν
 ὑπὸ αὐτῶν ἐπιταρᾶσι γένηται. ὡς τε ἀναγκάως λέγουσιν ἀλλῶ, ἢ ῥυτῶν τῶν θεωρημά-
 των ὑπὸ ἀλλήλων, καὶ ἡ τάξις αὐτῶν, ἐπομύως διετάχθη τῆ τάξιν τῶν κεληγορίων. ἔστι
 δὲ καὶ ἄλλοι ἄλλοι δὲ ἀλεξί κινήσεις ταύτας. καὶ ἄλλοι ῥυτῆς τῶν ἀρχαίων ὁμο-
 γνάμεως, ῥυτῆς ἀλλοῖς ὡφελίμως ἀπὸ πολλὰ κινήσασθαι. ἀλλὰ ταύτα μῆτις ἴσθαι ἔρηθω.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΩΝ

ἐρί δὲ τῶν ἀντικειμένων ἀρχαίως, ζητεῖ οἱ ἀμβλιχοὶ ποῦθεν ἀλλὰ
 πρῶτως ἐνοήσαντες. ἀρα τὰ ἀναρρεῖ καὶ ἀλλήλων κεληγορίαις ἔφα-
 καὶ φυντά, οὕτως τῆν ἀντικειμένων διεστράμεθα, ἢ τὰ μῆσι μωυ-
 πὰρ χορηγία. ἀλλὰ ὅσοι οὐ σὺν πᾶσι χεῖμα χέμα ὑπε-
 λάβομεν. ἀλλ' οὐτε ἀναρρεῖ οὐτε ἀνυπὸ εἰα τῶν ἑστᾶσαι τῆν ἀντικει-
 μεσιν. καὶ ῥυτῆς σὺν πᾶσι χορηγίαις, ὡς ἴσθαι πρὸς τὴν θεωρίαν ταῦ ἀντικει-
 μένων. οὐ μὲν γὰρ οὐδέ γε γένεσι καὶ ἴσθαι τῶν ἀντικειμένων, ὡς δὲ καὶ ἴσθαι τῶν πε-
 πατηκῶν. ἀλλὰ φωνῆν μῆσι καὶ ἴσθαι τῶν ἀντικειμένων λαβὼν ὁ ἀριστοτέλης,
 οὐκ ἔμα χέμα χέμα καὶ ἀσπύρο χέμα ὁ μωυμίας ἔταξεν, ἀλλὰ καὶ κελᾶ πῆ-
 γων σὺν πᾶσι χορηγίαις, ἀντικειμένων δὲ ἀλλήλοισι σὺν πᾶσι χορηγίαις, ὡς ἴσθαι πρὸς τὴν ὅταν
 ῥυτῆς ἡ μωυμίας δὲ πᾶσι λέγωμεν, μαχητικῆς μωυμίας οὐδὲ μῆσι ἔστι. ὑποῖ ἔχει
 δὲ τῆς καὶ μῆσι ἀντικειμένων, ἀλλὰ ἀντικειμένων πᾶσι διαφορὰ κελᾶ πῆγα ἰδίῳ ῥυτῶν
 ἀντικειμένων. διὸ οὐδὲ ὑπὸ ἑνὸς ὑπὸ πᾶσι πρὸς τὰ ἄλλα τὰ εἰς ἄνευ ἀντικειμένων. ἀλλ' οὐ
 δὲ τὰ μῆσι πρὸς τὴν ὁμωμίας, τὰ δὲ ἄλλα ῥυτῆς ἑνὸς ἄνευ τῆς ἀνυπὸ εἰας καὶ μά-
 χης τὰ πῆγα. οὐδὲν γὰρ ἔχει καὶ ἴσθαι γένος πρὸς ἄλληλα, ἀλλ' ὁ μωυμίας ἀντικειμένων τὰ
 καὶ ἴσθαι ἀντικειμένων λέγομεθα. διὸ καὶ ἀριστοτέλης. Περὶ δὲ τῶν ἀντικειμένων, πο-
 σα ἄνευ εἰσθαι ἀντικειμένων. τὸ γὰρ ποσα ἄνευ εἰσθαι ἀντικειμένων, ῥυτῆς ὁ μωυμίας.
 ἴσθαι δὲ τῶν πεπατηκῶν, γένος ἑφασκοῦν εἰσθαι ῥυτῆς ἀντικειμένων. διὸ καὶ ἴσθαι ὁρος ἀπο-
 δίδεται τῶν ἀντικειμένων ῥυτῆς. ἀντικειμένων λέγει, ὅσα περὶ τὸ αὐτὸ ἄμα καὶ ἴσθαι ἴσθαι
 σημαίνοντι ῥυτῆς ἀντικειμένων, καὶ πρὸς τὸ αὐτὸ ἔξωθεν ἔξεταζόμενα, σὺν πᾶσι
 εἰσθαι οὐδὲν ἴσθαι. ῥυτῆς δὲ ῥυτῆς τῆς εἰσθαι τῆς ἀντικειμένων οὐ χυπὰρ χεῖ. ἑπί τε ῥυτῆς
 τῶν ἀντικειμένων, ἀλλὰ ἄμα καὶ ῥυτῆς τῆς ἀντικειμένων, ἢ ἄλλο λευκοῦ εἰσθαι καὶ με-
 λα. καὶ ῥυτῆς τὰ πρὸς τὴν ἀνυπὸ κτά εἰσθαι τὰ ἀντικειμένων, πρὸς τὸ αὐτὸ ἔξεταζόμε-
 μένα. οὐ γὰρ οἱ οὐτε τὸ αὐτὸ πρὸς τὸ αὐτὸ, μῆσι ἄμα εἰσθαι καὶ ἔλαττον. οὐδὲ τὸν
 αὐτὸν τοῦ ἀντικειμένων ἀπὸ τῆν εἰσθαι καὶ ἴσθαι ὁ μωυμίας. ἀλλ' οὐδὲ τὰ κελᾶ ἔξιν καὶ ῥυτῆς.

μὴ ἴμεν, ἢ μίσητον δὲ μὴ ἴμεν. ἢ ἢ μίσητον μὴ ἴμεν. δι' ἄλλοισι δὲ, μὴ. καὶ αἰκατι γίνεται
 δι' ἄλλοισι, ἀμὰ καὶ ἢ μίσητον γίνεται. καὶ αἰκατι φθείρεται δι' ἄλλοισι, ἀμὰ καὶ ἢ μίση-
 τον φθείρεται. ὁρίζεται δὲ αὐτὴν ὁ ἀριστοτέλης, τῷ ἰσχυροτέρῳ τῶν πρὸς τοὺς ὀρισμῶν.
 τῷ λέγουσιν, ὅσα αὐτὰ ἀποφύεσιν, ἐτέρῳ τῶν ἀντικειμένων εἶναι λέγεσθαι. καὶ ὁπωσοῦν
 ἄλλως πρὸς ἕτερον. δεῖ γὰρ καὶ ταύτης τῆς προσθήκης διὰ τὰς διαφορὰς τῶν πρὸς τοὺς
 ἀποφύεσιν, ὡς ἐν ἐκείνοις εἴρηται. καὶ μάλα φησὶ τῶν. πρὸς γὰρ τὴν ἀντίθεσιν ἀρκυρὰ καὶ
 οὐκ ὀρισμῶν. σφισάγει γὰρ καὶ ποιεῖ ἀντικειμένων ἀρκυρὰ ἀρκυρῶν σαφῶς. καὶ οὐδε μὴ
 ἀρκυρῶν ἀρκυρῶν πρὸς ἄλλο δέεται. ἀμὰ δὲ καὶ ὅτι τὰ πρὸς τοὺς ἀντικειμένους ὁμοί-
 ως τῶν ἄλλοις ἀντικειμένων, ἡ ἴση ἡ ἀρκυρῶν τῷ λόγῳ, δεῖ εἶναι. πᾶσι γὰρ τῶν πρὸς τοὺς
 πρὸς ἀρκυρὰ λέγεσθαι ἀρκυρῶν. ἀρκυρῶν ἐστὶν ἀντικείμενα τὰ πρὸς τοὺς, ἀμὰ
 ἐστὶ καὶ σὺν ἀρκυρῶν ἀρκυρῶν, καὶ ἀντισφείρεται πρὸς ἀρκυρὰ. ἀναρρητικὰ γὰρ ἀρκυρῶν εἶναι
 δοκεῖ τὰ ἀντικείμενα. καὶ οὐ τὸ ἀναρρητικὸν ἰδίῳ ἐστὶ τῶν ἀντικειμένων, ἀμὰ τὸ μὴ εἶναι
 πρὸς ἀρκυρῶν, καὶ πρὸς ἀρκυρῶν, ὅτι καὶ τῶν πρὸς τοὺς ἀρκυρῶν. οὐδὲ γὰρ ταῦτα πρὸς τὸ αὐτὸ
 σφισάγει. τὰ δὲ αὐτὰ ἀποφύεσιν, ἐτέρῳ τῶν ἀντικειμένων λέγεσθαι, καὶ ὁπωσοῦν ἄλλ-
 λως πρὸς αὐτὰ, δεῖ αὐτὰ μὴ διὰ τὰς πρῶτας μόνον εἶρησθαι πρὸς ἀρκυρῶν ἀρκυρῶν
 ἕκαστον τῶν πρὸς τοὺς, ἀμὰ καὶ πρὸς αὐτὰ τὰ λαμβανόμενα, ὡς ἢ ἀποφύεσιν γίνεσθαι.
 οὐ γὰρ πᾶσι οὕτως λέγεσθαι, ὡς ἡ ἴση πρὸς ἀρκυρὰ λέγεσθαι. ὡς πρὸς τὸ δι' ἄλλο-
 σιων καὶ τὸ ἢ μὴ. καὶ ἢ ἐπισφείρεται. ἕκαστον γὰρ τῶν ἴσων, ὅτι πρὸς ἄλλο λέγεσθαι, καὶ
 ἢ ἢ ἀρκυρῶν ἢ ἀποφύεσιν ἐκείνῳ γένοιτο. καὶ μὴ πρὸς ἀρκυρῶν ἢ ἀποφύεσιν, ὡς πρὸς
 τὸ μείζον καὶ μικρόν, ἀντικείμενα καὶ τὰ πρὸς τοὺς ἀρκυρῶν, οὐ καὶ πρὸς ἀρκυρῶν
 οὐδὲ ἐστὶ τοῦ ἐτέρου πρὸς ἕτερον, ἀμὰ μόνον πρὸς τὸ ἕτερον λέγεσθαι. οὐδὲ τὸ ἐπισφεί-
 ρεται καὶ τὸ ἀρκυρῶν καὶ τὸ μικρόν ὁμοίως. οὐδὲ ἄλλο ὅτι τῶν τοιούτων ἐκείνων ἐστὶ τῶν πρὸς
 ἀρκυρῶν. τὸ γὰρ ἐπισφείρεται, οὐ καὶ τὸ ἄλλο ἐστὶν, ἀμὰ αὐτῷ ἄλλο. πρὸς γὰρ τὸ ἐπισφεί-
 ρεται λέγει. οὐ γὰρ ἐστὶ τῆς ἐπισφείρεται, ἀμὰ ὅτι αὐτῷ ἐστὶν ἢ ἐπισφείρεται. τὴν δὲ αἰτίαν
 τοῦ γένους, γένουσιν ἀρκυρῶν. ἐν οἷς τὰς διαφορὰς τῶν κατὰ τὰ πρὸς τοὺς ἀντικειμένων
 ἀρκυρῶν. καὶ ἀρκυρῶν ὅλην ἐκείνην ἀρκυρῶν ἀρκυρῶν τῆν λέγει. πρὸς δὲ πρὸς τὴν ἀρκυρῶν,
 ἀντισφείρεται ἀρκυρῶν ὅτι ἐκ ἐτέρων, ὡς τὸ μείζον καὶ τὸ μικρόν. καὶ τὸ ἀρκυρῶν, καὶ τὸ ὁμοί-
 ον. τὰ δὲ, ἕκαστον ἀντισφείρεται, οὐ καὶ ὅτι ἀμφοτέρων γε τῶν μερῶν. ἀμὰ γὰρ ἐπισφεί-
 ρεται λέγεσθαι, τῶν ἐπισφείρεται. καὶ αἰτίαι, τῶν αἰτίαι. οὐ καὶ ἀναρρητικῶν τὸ ἐπισφεί-
 ρεται ἐπισφείρεται. καὶ τὸ ἀρκυρῶν, τὰς αἰτίαι. τὸ δὲ αἰτίαι, ὅτι τὸ μὴ κρινοῦν ἀνευ
 τῶν κρινοῦν, δεῖ αὐτῶν ἢ μὴ. οἷον τὸ ἀρκυρῶν ἀνευ αἰτίαι. καὶ τὸ ἐπισφείρεται ἀνευ
 ἐπισφείρεται. τὸ δὲ κρινοῦν, ἀνευ τῶν κρινοῦν ἀρκυρῶν ἢ μὴ. οἷον τῆν αἰτίαι ἀνευ
 τῶν αἰτίαι. καὶ τῶν ἐπισφείρεται ἀνευ τῶν ἐπισφείρεται. τῶν δὲ ὅτι ἀμφοτέρων ἐκ τῶν
 τῶν μερῶν τῶν ἀντισφείρεται, τὰ μὴ ἀδιαφορῶς ἀντισφείρεται ἀρκυρῶν, ὡς τὸ ὁμοίον καὶ
 τὸ ἴσον, καὶ τὸ ἀρκυρῶν. τοῦ γὰρ τῶν ὁμοίων. καὶ τοῦ γὰρ τῶν παλιν. καὶ τῶν τῶν
 τῶν ἴσον. καὶ τῶν τῶν ἀρκυρῶν. ἀρκυρῶν ἀντισφείρεται ἀρκυρῶν ὅτι ἀμφοτέρων τῶν με-
 ρῶν, οὐ καὶ ἀδιαφορῶς. τῶν τῶν μείζον. τῶν τῶν μείζον. καὶ οὐκ ἔστι

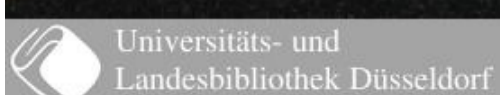

ῥύτῳ πατήρ. οὐτος δὲ ῥύτῳ υἱός. Ἰσείον δὲ ὄν, ὃ μὲν ἀριστοτέλης, μεσότητα τῶν ᾠδῶν
ῥυθμῶν ἀδίκως. ὃ δὲ ἀρχύτας, περὶ αὐτῶν τὰ δεξιὰ γράφει. τὰ δὲ ᾠδῶν, ἐπιπέδιον
ἢ μεσότατα. μετὰ ξύτῳ δὲ ἀπόροτος κῆδούλω, τὸ ἐλεύθερον. καὶ μετὰ ξύτῳ
ἢ μείζονος κῆ μείονος, ἢ ἴσον. καὶ μετὰ ξύτῳ πλατῆρος κῆ στεροῦ, ἢ ἐφαρμόζον. ἔδῃ καὶ
ἀριστοτέλης μὴ σιωχέσθαι τὰ τῆ μεσότητι, διαφέρει δὲ ἀνείπερ κῆ τὸ ᾠδῶν
ἀνείπερ, τῆς κῆ τὸ ἐναντίον. καὶ τὸ μὴ ἐπιπέδιον μεσότητα. διαφέρει δὲ τῶν
ἐναντίων τὰ ᾠδῶν, τῶν ῥόπων τῆς κατηγορίας. τὰ μὲν γὰρ ᾠδῶν, αὐτὰ ἀπορίεστι
ᾠδῶν ἀνείπερ λέγεται ὁ ᾠδῶν. τὰ δὲ ἐναντία, ἀνείπερται μὲν, οὐ μὲν τοὶ ἀνείπερ
φῆσιν ᾠδῶν. ἢ ἄλλῃ ἀθῶν, οὐ λέγεται ῥυθμῶν. οὐ δὲ ῥυθμῶν ἀθῶν κακῶν,
ἀλλ' ἐναντία μόνον ἀνείπερ. φυλάττειται δὲ εἶ, μήποτε ἀπὸ τῶν ᾠδῶν μετὰ πᾶσι
σάμην ἔσῃ τῶν ἐναντίων, ἢ ἔσῃ ἀνείπερ. τὰ μὲν γὰρ ᾠδῶν, οὐκ ἔστι μαθητικά οὐ
δὲ ἀναρρετικά ἀνείπερ, ἀλλὰ μὴ ἀνείπερ τῆς ἑτερότητος μόνος ἔσῃ γούσης, σὺν πάρε
χουσαν ἀνείπερ. ἢ γούτῃ ἐπισημῆ, ᾠδῶν μὲν ῥυθμῶν, ἀνείπερ ἔσῃ σὺν ᾠδῶν
κῆ τῆ ῥυθμῶν. ᾠδῶν δὲ τῆ ἀνείπερ, ἀνείπερ μαθητικῆ καὶ ἀσύντακτον. οὐ
λέγεται ἐπισημῆ ἀνείπερ, ἀλλ' ἐπισημῆ μὲν ἐπισημῆ. ἀνείπερ δὲ ἐναντίον. δῆλον
τῆ τῶν ᾠδῶν ἀνείπερ σὺν ἀνείπερ τῶν ὑποκειμένων ᾠδῶν, μετὰ τῆ ἀνείπερ
ἔσῃ ἀνείπερ καὶ μὴ ἔσῃ αὐτῶν τῆ διαφορά ἀναμειβανούσης. διαφέρει γὰρ τὰ μὲν ἐναν
τία, ἔσῃ ἀνείπερ. τὰ δὲ ᾠδῶν, ἔκ τῆς ᾠδῶν ἀνείπερ ὁ κῆ ὁ ᾠδῶν τῆ ἑτερότητα
σύνταξι. διὸ καὶ τὰ μὲν ᾠδῶν, ἐμφανῆ τῆ ἑτερότητα, ὡς τὸ ἀπλάσιον ᾠδῶν
ἢ ἡμισυ. τὰ δὲ ἡμίον, ὡς ἐπισημῆ ᾠδῶν ῥυθμῶν. τὰ δὲ, οὐ δὲ ὅλως ὡς ἔσῃ, ὡς
οἱ ἴσοι ᾠδῶν ἀνείπερ. ὅσα οὐκ ἀνείπερ ἔσῃ τῆ ἀνείπερ μόνου λέγει ἀλλ' ὁ ᾠδῶν,
τῶν τῶν ᾠδῶν ᾠδῶν. ὡς ᾠδῶν τὸ μείζον ἀλλ' ὁ ᾠδῶν λέγεται, ῥυθμῶν ἀνείπερ
λέγεται. καὶ ῥυθμῶν ᾠδῶν μείζον. ᾠδῶν δὲ ἔσῃ, ἔσῃ ᾠδῶν. διὸ οὐ δὲ μαθητικῆ ἢ
ῥυθμῶν ἀνείπερ. κῆ ῥυθμῶν δὲ ῥυθμῶν, ᾠδῶν ῥυθμῶν τῆ ὑπῆρτον ῥυθμῶν, ὡς ᾠδῶν
ἀνείπερ. διὸ καὶ ἀριστοτέλης ῥυθμῶν καὶ τὸ πᾶσι ῥυθμῶν ἐπιπέδιον τὰ ἐναντία
ἔσῃ, αὐτὰ μὲν οὐκ ἔσῃ ἐναντία εἶναι ἀνείπερ. ἐναντίον δὲ αὐτῶν ἔσῃ ἐξ ἐναν
τίων, ὡς ἐν τῷ λευκῶν κῆ μελαίνων, κῆ λευκῶν κῆ μελαίνων. ἀνείπερ
ᾠδῶν δὲ, οὐκ ἀνείπερτα μόνον, ἀλλὰ κῆ ἐναντία ῥυθμῶν κῆ πᾶσι ἀνείπερ. κῆ ῥυ
θμῶν δὲ ἐπισημῆ ᾠδῶν. ὅτι τὰ μὲν ᾠδῶν, ᾠδῶν ἀνείπερ λέγει. τὰ δὲ ἐναντία ἀλλὰ μὲν
ἀνείπερ ἐναντία, ῥυθμῶν τὰ τῆ ἐναντίον πᾶσι ἐπισημῆ, ὡς ᾠδῶν ῥυθμῶν κῆ
μελαίνων ᾠδῶν ἀνείπερ. ῥυθμῶν δὲ ἐναντίον ἀλλ' ὁ, κῆ οὐκ ἔσῃ τὰ ἐπισημῆ ᾠδῶν
κῆ τὰ ᾠδῶν λέγει, κῆ οὐκ ἔσῃ ἐναντίον. ἀνείπερ γὰρ ἀνείπερ κῆ σὺν ἀνείπερ. καὶ
ἴσως τοῦ ῥυθμῶν, ἢ ἴσως τῆς ἐναντίον ᾠδῶν ἐν τοῖς ἐναντίον σὺν ἀνείπερ. μὴ ἴσως
τὸ δὲ δεικνύει ἢ ἴσως, ὅτι τὰ ἐναντία ᾠδῶν ἀνείπερ λέγεται, οὐκ ἀπὸ τῶν ᾠδῶν ῥυ
θμῶν, ἀλλ' ἀπὸ αὐτῶν τῆ ἐναντίον τοιοῦ μὲν τῆ ἐπισημῆ. ᾠδῶν πᾶσι δὲ ἴσως,
ὅτι ἄλλο μὲν ἐστὶν ἀλλ' ὁ ἴσως, ἄλλο δὲ ὡς ἀλλ' ὁ τεταγμένον κῆ μετέχον αὐτῶν, ὡς ᾠδῶν
ἴσως ἀλλ' ὁ μὲν ἐστὶν ᾠδῶν, ἴσως δὲ ὡς ἀλλ' ὁ ποσά ἐστιν ἐναντίον ῥυθμῶν, οὐ τῶν ᾠδῶν τὰ

τῷ χρώματι, τῷ λευκῷ, κὺ μέλαν, κὺ γλυκὺ, καὶ πικρῷ ἐν τῷ χυμῷ. δικαιοσύνη δὲ
 καὶ ἀδικία, ὅς ἐστι ἐν τῷ χυμῷ. τῆς μὲν γὰρ ἀρετῆς. τῆς δὲ κακίας τὸ γένος. αὐτὴ δὲ
 ἢ ἀρετῆ καὶ ἢ κακίας, ἴσως μὲν ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐκ τῷ αἵματι γένουσι. ἕξις γὰρ ἀμφοῖν τὸ γένος κὺ
 ποιοῦντος. ἴσως δὲ ἀπὸ τοῦ ὄρατος, ὅς ἐστι ἐν τῷ χυμῷ. τῆς μὲν γὰρ ἀρετῆς γένος, τὸ ἀγαθόν.
 τῆς δὲ μοχθηρίας, τὸ κακόν. τὸ δὲ ἀγαθὸν καὶ κακόν, ἀλλὰ γένος ὁμοῦ, ὅ μὴ ὅρα ἐν ποιο
 ὅτι καὶ τὰ ἅλα ὅς ἐστι γένος. ὁ μὲν γὰρ ἀριστὸς τέλης πολλαχῶς φαίνεται τὸ ἀγαθόν
 καὶ τὸ κακόν, μὴ ὅς ἐστι γένος, ἀλλὰ ὅς ἐστι γένος ὁμοῦ, ὅ μὴ ὅρα ἐν ποιο
 μέρος. ὅ μὲν ἀριστὸς τέλης, ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐπὶ τῷ ἐναγιοτήτων ἢ πόρῃσιν. ἀξιον δὲ αὐτῶν
 πάντων τῶν γένων τῶν ζῴων δὲ καὶ ἀνοητῶν ὅς ἐστι γένος. οἱ ἀρχαῖοι. καὶ ὁ πα
 τὴρ ἡμῶν ὑπογράφη, ὅτι ὅταν μὴ δὲ κατὰ βλάβην πρὸς ἀχρῶνται. διὸ ἐν
 μὲν τοῖς ἐπὶ τοῦ ποσοῦ βουληθεῖς τὸ κατὰ τῷ ἄνω ἐν ἀντίον δεῖξαι, ἔχει ἡσαστο τῷ
 ὄρω, ὅς ἐστι ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ποσοῦ ἐναγιοτήτων ἀπὸ τῶν ἀλλοῦ τῶν πρὸς ἑαυτῶν.
 ἐν ταῦτα μέντοι ἐν τῇ ἐπὶ τῶν ἐναγιοτήτων διδασκαλία, οὐκ ἐχρησται ἀλλὰ ὡς ἄνω μὲν
 πρὸς ἑαυτῶν, μὴ ὅτι δὲ ἀνοητῶν. γὰρ οἱ οὖν οἱ ἀπὸ τῆς ἀσέχειας ἡσαστο, καὶ
 γὰρ ὅμοις διδορισμοῖς γὰρ ἐπὶ τῶν ἐναγιοτήτων, ἀριστὸς τέλης κατὰ πόδας ἡσαστο ἡσαστο,
 ἐκείνου τὰς ἀφορμὰς ἀλλοῖς δὲ δυνάτο ἐν τῷ ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων συγγράμματι. ὅς
 ὅς ἐστὶ ἀσαστο ἐν τοῖς ἀλλοῖς βιβλίοις. καὶ γὰρ καὶ τὰς ἕξις ἐναγιοτήτων ὡς ἄνω ὅς
 ἐκείνου. οἷον φόβος, ἀφόνος. καὶ τὰ κατὰ γορημάτα, ὡς πρὸς τὸ φόβον καὶ ἀφόν
 νειν. καὶ τὰς μεσότητας. οἷον τὸ φόβον, ἢ ἀφόνος. τοῖς μὲν τοῖς ποιοῖς καὶ πρὸς
 ἔχουσας, οὐκ ἐπὶ τὸ ὡς ἄνω ἐναγιοτήτων, ἀλλὰ ἐναγιοτήτων ἔχει καὶ τοῦ τοῦ τῷ. ἀλλὰ
 μέσως τῷ φόβον τῷ ἀφόνος λέγουσι. ἐὰν δὲ ποτε καὶ λέγωμεν γὰρ γὰρ τῷ ἐναγιο
 ὄν εἶναι, ἀλλὰ τὰ ἀμείψαστο ποιοῦμεθα τὴν σιμασάν ὡς φασί. κυριώτατα μὲν οὖν αὐτῶν
 τῶν ἕξις, κὺ τῶν σχέσεων, κὺ τῶν ἐνεργειῶν, κὺ τῶν γὰρ τῶν πρὸς ἀπὸ τῶν, ἢ ἐναγιο
 σις θεωρεῖται. δὲ ὑπερον δὲ, ὡς ἐναγιοτήτων λέγεται τὰ κατὰ γορημάτα καὶ τὰ κατὰ γο
 ροῦμεν ἄπὸς ἐκείνοις. προσάγει δὲ ἄμωσ γέπως πρὸς τὰ ἐναγιοτήτων, καὶ τὸ φόβον
 καὶ ἀφόνος. ὅλως δὲ ἐν τῶν πρὸς ἀπὸ τῶν τὰ ἐναγιοτήτων θεωρεῖται. κὺ ἢ φόβος τῶν ἀφο
 σὶν ἀμείψαστο, οὐ τῶς ἐναγιοτήτων λέγεται. οὐ χὴ δὲ τῶν. ποιοῦντος δὲ οὐσις τῆς στωικῆς
 διδασκαλίας, ἴδωμεν πῶς ἀπὸ τῆς ἀριστὸς τέλους πρὸς ἀδύσεως πρὸς ἀσαστο.
 οὐ γὰρ ἐν τῷ ἐπὶ ἀντικειμένων τῆς δικαιοσύνης πρὸς τῆς ἀδικίας ἐναγιοτήτων λέγει.
 οὐ λέγεσθαι δὲ τῷ δικαίον τῷ ἀδίκῳ ἐναγιοτήτων φησὶν, ἀλλὰ ἐναγιοτήτων διακρίσθαι. ὅ δὲ κὺ
 τὰ ἅλα ἐναγιοτήτων φησὶ, διττῶς ἐκρίσθαι τὸ ἐναγιοτήτων. ἢ γὰρ κατὰ τὰ τὰ ἐναγιοτήτων ἐκ
 κρίσθαι. οἷον ἀρετῆ καὶ κακίας. κίβησις. σάσις. ἢ τῷ μετέχειν ἐναγιοτήτων. οἷον τὸ κίβη
 μνον, τῷ ἐστῆσι. κὺ τὸ ἀγαθόν, τῷ κακῷ. ἐν οἷς ἐδιδάξε, διακρίσθαι ποιοῖς οὐκ ἐίπαστο
 ἐναγιοτήτων. ἐπεὶ γὰρ κατὰ μετέχειν οἱ ποιοῖς ὅσι διάφοροι, οὐκ ἀπὸ τῷ μετέχειν ὁμοῦ οὐ
 μετέχει λέγειτο, ἀλλὰ μᾶλλον ἐκείνου μετέχει. καὶ πρὸς ἑαυτῶν ὅρα ἀπὸ ἀλλῶν
 εἶναι, ὡς ἀπὸ τῆς λευκότητος τὸ λευκόν. ἐπεὶ οὖν ἢ φόβος τῶν ἀφοσὶν ἐναγιοτήτων,
 οὐκ ἀπὸ οἱ μετέχειν ἐκρίσθαι ἐναγιοτήτων, ἀλλὰ μετέχειν ἐναγιοτήτων. ὅ δὲ κὺ τὰ ἅλα ὅς

καλὴ ἐναντία, διελείθη φησὶν ὀφείλει. καὶ τὰ μὲν λέγειν ἀπλάως ἐναντία. τὰ δὲ, τῷ μετέχειν ἐναντίων, κεκλήθηται ἐναντία. ὅντος δὲ δῖνα τοῦ τοῦ ἀλλοῦ καὶ ἀσύνθετο φωνῆν ἢ πειν, οἷον, φόνησι ἀφασύνη. καὶ δι' ὅρου, οἷον ἐπιστήμη ἀβδὼ καὶ κακῶν κ' οὐδὲ τέρων. καὶ τῆν ἀφασύνη ἀνοιαν τῶν ἀπλάως. ζητοῦσι πότερον ἐστὶ τὰ καλὰ τὰ ἀπλάως μόνον, ἢ καλὰ καὶ ὅρου. καὶ ὅτε χυρίστωτος ἐφίσησι, μήποτε τὰ προσωπορικὰ καὶ ἀπλάως μόνον ἐστὶν ἐναντία. τὰ δὲ, οὐκ ἔστι. πολλὰ γὰρ ἐν τῷ τρις συμπορικὰ λαμβάνομεν καὶ μετὰ ὄρων καὶ μετὰ σιωδῆσμων. καὶ ἀκῶν δὲ μορίων ὄρητικῶν, ὡς ἕκαστον ἐς τὸν τῶν ἐναντίων λόγον, ἀκῶν ἢ ἀπλάως λαμβάνοιτο. δι' ὅ τῆν μὲν φόνησι, τῆν ἀφασύνη φησὶν εἶναι ἐναντίον. τῶν δὲ ὄρων τῷ ὄρω, οὐκ ἐπιόμοειδῶς ἐναντίον εἶναι φησὶν. ἐπεὶ ἐκείνα δὲ ποιοῦ μῆνοι τῆν ἀκῶν καὶ τοῖς ὄρους καλὰ συζυγίαν ἀντιτιθέασιν. ταῦτα δὲ πρὸ τῶ ἀριστοτέλεος πρῶτω διώρισται. ἀσύνθετο μὲν μὴ ἀξιότιον ἐναντίον εἶναι τῷ τοῦ ἐναντίου ὄρω. οἷον τῆν φόνησι, μὴ εἶναι ἐναντίον τῆ ἀνοιᾶ τῶν ἀβδὼ καὶ κακῶν καὶ οὐδὲ τέρων. ἀλλ' ἢ ὄρα καλὰ συζυγίαν, ὄρον ὄρω ἀντιτιθέσθαι, καὶ ἐναντίους λέγειν τοῦ τοῦ, τῶν ἐναντίων εἶναι πραγματάων. φιλοτεχνῆ δὲ πρὸ τοῦ τῶν ἐπιπλέων, ὡς λόγος ὀριστικῶς, λόγος ἐναντίος ἐστὶν, ἐὰν τῷ γένει ἢ ἐναντίον. ἢ τῶν διαφορῶν, ἢ ἀμφοτέρους. οἷον ὄρα τοῦ καλοῦ ὀριστικῶς, ἢ οὐ τῷ χυρίστωτος μερῶν πρὸς ἀκῶν τῶν ἐναντίων, ἀσυμμερία μῆνοι πρὸς ἀκῶν. καὶ ἐστὶ τῷ γένει ἢ ἐναντίως. ἀλλ' ἀχῶ δὲ τῶν διαφορῶν, οἷον λευκῶν χυρίστωτος, διακριτικῶν ὄψεως. μέλαινα δὲ χυρίστωτος, συγκριτικῶν. ἐν δὲ τῶ τρις, τῷ γένει, τῷ ἀλλοῦ. καλὰ δὲ τῶν διαφορῶν, ἐναντίως. εἰρηλατοῦν πῶς λόγος λόγος ἐναντίος ἐστὶν, καὶ οἱ τῆς οὐσίας δὲ δηλωτικῶν λόγοι, ἐναντίοι ἐστὸν ται. ἀλλ' ἀ ταῦτα μὲν ἀριστοτέλεος μέχει τῷ δὲ πρὸ χυρίστωτος. διελόντες δὲ τῶ ἀριστοτέλεος τὰ ἐναντία εἶστε τὰ ἀμέσως καὶ τὰ ἔμμεσα, καὶ ἀμέσως μὲν λέγουσιν ἐκείνα, ὡς ὄρα ἀνάγκης ἄτερον ὑπάρχει τῷ δὲ κίρκω, καὶ ἀνάμέρος πᾶρσι τῷ ὑποκείμενῳ, ἢ μὴ τῶν συμφυῶν εἶναι ὡς ἢ θερμότης τῷ πῦρι, ἀλλ' ἀ τῶν συμβεβηκῶν γίγνεται ὁ λόγος τῶν ἀμέσων τριούτος, οἷον ἐστὶν ἀμέσως ἐναντία, ἐν οἷς τῷ ἕτερον ὄρα ἀνάγκης ὑπάρχει πρὸ δὲ κίρκων. ἔμμεσα δὲ, ὡς οὐκ ὄρα ἀνάγκης τῷ ἕτερον. ἢ πῶς τος δὲ τοῦ ἀριστοτέλεος τῆ τῶν ἀκῶν ἀποφάσει τὰ μέσως χαρακτικῶν ἐστὶν, ἀντιλέγειν νιν ὄρα τος. ὡς ἢ ἢ ἀποφάσει τῷ μέσων δὲ τοῦ, καὶ τῷ οὐκ ἀνθρώπου τος καὶ χυρίστωτος, μεσότητα δηλώσει. δι' ὅ τῶ φησὶν πρὸς ἐστὶν ἐναντίον τῶ ἀπλάως γένει λαμβάνομεν τοῦ μέσου, ἐν ὡ πρὸς ἐστὶν ἀπλάως τὰ ἀκῶν. ἀλλ' οὐ πρὸς ποιεῖται ὁ ταῦτα λέγων, οἷον τῶ ἀκῶν ἢ ἢ πρὸς καὶ ἀνθρώπου, οἷον τῶ ἐναντία. πρὸ δὲ ἀκῶν καὶ ἐναντίων ἢ ὄρα τος. ἀλλ' ὅρα δὲ ὁ ἀριστοτέλεος ἐν τῷ πρὸ τῶν ἀντικειμένων βιβλίῳ εἰρηλάσειν, ἢ ἄτερον ἀποβελῶν ἢ, μὴ ὄρα ἀνάγκης ἄτερον λαμβάνει. ἀρὰ ἐστὶ τῷ τῶ ἀνάμέσον, ἢ οὐ πάντως. οἷον τῶ ἀληθῆ δὲ ὄρα ἀποβελῶν, οὐκ ὄρα ἀνάγκης ψευδῆ δὲ ὄρα λαμβάνει. οὐδὲ ὁ ψευδῆ, ἀληθῆ. ἀλλ' ἐνίοτε ἐκ τῆς δόξης ταύτης, ἢ ἢ τῷ μὴ δὲ ὄρα ὄρα λαμβάνει, ἢ ἢ ἐπιστήμη μεταβάλλει. δόξης δὲ ἀληθοῦς καὶ ψευδοῦς, οὐδὲ ἐστὶν ἀνάμέσον. ἢ οὐκ ἀνοιαν οὐδὲ ἐπιστήμη. ἢ ἢ δὲ καὶ ἀλλοῦ διαφορῶν τῶν

ἐναντίων. ὧν καὶ ἄλλος ποιοῦν, ἐφάψεται. ἤτοι τῶν δὲ μάλιστ' ἐμνήσθη, τῆς τε ἀμέ-
 σου καὶ τῆς ἐμμέσου. ὅτι ἐκ τῶν τῶν ἑπὶ τὸς τὰ ἄλλα ἀντικείμενα διαφέρει, τῶν ἐναν-
 τίων παρίσσει. καὶ γὰρ ἄλλοι μὴ πᾶσι τοῖς προσώποις καὶ ἑκάστῳ τῶν ἀντικείμενων
 ἐπεξελέγη. τοῖς δὲ κυριωτάτοις ἄλλων μέγεθος, ἕνεκα τῆς τῶν ἀντικείμενων διαφορᾶς ἀν-
 τίων παρίσσει. δεῖξεν δὲ ὅτι τὰ τέσσαρα γένη τῶν ἀντικείμενων, ἀκλήλων δὲ σκηνόχε-
 κή ὅπως μὴ τὰ ὡς τὸς τι τῶν ἐναντίων διαφέρει, δεδήλωκεν. ὅπως δὲ ἄμφω ταῦ-
 τα τῶν ὡς ἐρεσκῆ καὶ ἕξι, δηλώσει τὰ ἴδια ἐκάστῳ προσθεῖς. καὶ τότε τῆν δια-
 φορὰν τῆν ἑπὶ τῆν ὡς κατὰ φασιν καὶ ἀποφασιν ἀποδείξει. καλὸν δὲ ἀνείκοι τῶν
 καὶ τὰ τὰ ἄρχα τὰ ὡς ἐπὶ τῶν ἐναντίων διαφορᾶς ἕχοντα οὕτως. Δι-
 αφέρειται δὲ καὶ τὰ ἀντιθέσεων ἡ ἑπὶ τῶν ὡς τὰ ποτε χεῖρα εἶδε ἀνείκοι. τῶν γὰρ ἐναν-
 τίων, ἄ μὲν ἀμείωσα ἐν τῇ. ἄ δὲ, ἕχει μέσον. μεταξὺ γὰρ ὑγείας καὶ νόσου, οὐδὲ ἐν τῇ
 μέσῳ. οὐδὲ ἀρεμίας καὶ κινῆστος. οὐδὲ ἔργητοροῦ καὶ ἡπρόοντος. οὐδὲ εὐθεῖας καὶ
 καμπύλου. οὐδὲ τῶν ἄλλων ἐναντιωτάτων. πολλοῦ δὲ καὶ ὀλίγου μεταξὺ, τὸ μέτρον.
 καὶ ὀξείας καὶ βαρέας, τὸ ὁμόφωνον. καὶ τὰ χεῖρα καὶ βραδέος, τὸ ἴσοτα χεῖρα. καὶ μείζονος
 καὶ μείονος, τὸ ἴσον. τῶν κατὰ ὄλου μὲν ἀναγκασίον τῶν ἀναγκασίον μίαν ἢ μὲν πᾶσι τῶν
 ἐπιδέκτων ἄλλων. αὐταὶ δὲ οὐκ ἐπιδέχονται μέσον. μεταξὺ γὰρ ὑγείας καὶ νόσου
 οὐδὲ ἐν τῇ μέσῳ. καὶ ἀναγκασίον τῶν ζῶν, ἢ νοσῶν, ἢ ὑγίων. οὐδὲ ἔργητορος καὶ
 ἡπρόου. καὶ ἀναγκασίον τῶν ζῶν, ἢ ἔργητορον, ἢ εὐθεῖαν. οὐδὲ ἀρεμίας καὶ κινῆστος. καὶ ἀνα-
 κασίον τῶν ζῶν, ἢ ἀρεμίας, ἢ κινῆστος. ὧν δὲ ἐναντίωτάτων, οὐκ ἀναγκασίον, οὐτε ἀμ-
 φότεραν, οὐτε τῆν ἑτέραν ἄλλων ἢ μὲν ὡς τὸ ὑποδέκτων ἄλλων, αὐταὶ ἐπιδέ-
 χονται μέσοτητα. μεταξὺ γὰρ λευκῆ καὶ μέλανος, τὸ φασίον. καὶ οὐκ ἀναγκασίον
 τῶν ζῶν ἢ λευκῆ ἢ μέλανος ἢ μὲν. καὶ μέλας καὶ μικρῶν, τὸ ἴσον. καὶ οὐκ ἀναγκασίον
 τῶν ζῶν ἢ μέλας ἢ μικρῶν ἢ μέλαν. καὶ σκληρῶν καὶ μαλακῶν, τὸ εὐαφές. καὶ οὐκ ἀνα-
 κασίον τῶν ζῶν, ἢ σκληρῶν ἢ μαλακῶν ἢ μέλαν. Σπῆτων ἐναντίων διαφορᾶς τῶν. τὸ μὲν,
 ὡς ἀφ' αὐτῶν κακῶν ἀντικείμενα. οἷον ὑγείας, νόσου. τὸ δὲ, ὡς κακῶν κακῶν. οἷον ἀνελευθερία,
 ἀσθένεια. τὸ δὲ, ὡς οὐδὲ ἕτερον ἕτερον. οἷον, λευκῆ, μέλανι, βαρῆ, νούφω. Σπῆτων ἐναν-
 τίων ἄ μὲν, ἐν γένεσι γινώσκονται. ἀφ' αὐτῶν γὰρ κακῶν ἐναντίων. καὶ γένος τὸ μὲν
 ἀφ' αὐτῶν, τῶν ἀρετῶν. τὸ δὲ κακῶν, τῶν κακῶν. ἄ δὲ, ἐν γένεσι γινώσκονται. ἀρετῶν κακίας ἐναν-
 τίων, καὶ γένος. ἄ μὲν ἀρετῶν, φρονήσεως καὶ σωφροσύνης. ἄ δὲ, τῶν ἀφροσύνης καὶ ἀνοησίας. ἄ
 δὲ, ἐν εἰδέσιν. ἐναντία γὰρ ἀνδρεία, δειλία. καὶ δικαιοσύνη, ἀδικία ἐναντίον. ἄ δὲ ἀδύ-
 κτασύναν μὲν καὶ ἀδικία τῶν ἀρετῶν, ἀδικία δὲ καὶ ἀνοησία τῶν κακίας. τὰ μὲν οὖν παρὰ τὰ
 γένη καὶ γένη γινώσκονται ὀνομάζομεν, ἐπιδέχεται μὲν τῶν. τὰ δὲ ἕτερα εἶδη καὶ ποτὶ
 τῶν ἀφ' αὐτῶν, οὐκ ἀνὰ γένη γινώσκονται ἐν τῇ, ἀλλὰ καὶ εἶδη. τὸ γὰρ τῶν ἰσῶν, τῶν μὲν ὀρθο-
 γωνίω καὶ ἴσο πλῆρω καὶ σκαλανέος, γένος. τῶν δὲ ἀφ' αὐτῶν, εἶδος. ἐν δὲ τῶν τοῖς, τὰ μὲν
 ἄλλα, σύμφωνα πρὸς τῆν ἀριστοτέλους παρὰ εἶδη. ἢ δὲ τελευταία διαφορά, κατὰ τὴν
 τὰ μὲν, ἐν γένεσι γινώσκονται ἐναντία, τὰ δὲ, ἐν γένεσι γινώσκονται, τὰ δὲ, ἐν εἰδέσιν, ὡς αὐτοῦ

τ' ἀριστοτέλει πάλαι λέγειται ἰσως ἐν γούργις, ὡς οὐ πάντη πραγματιώδης. ἀλλ' αὖ
τῆν ῥίτην ἀντίθετον τῶν κατ' ἕξιν καὶ σέριστον, ῥεπέον. Ὁ σέριστος δὲ καὶ ἕξις λέγε-
ται μεν πορὶ τῶν τοῦ π. οἴου, ἢ ὄφης καὶ ἢ τυφλότης περὶ ὀφθαλμοῦ. καὶ καθόλου
δ' ἔπειν ἐν ὧ ἀν' ἕξις ἀπέφυκε Γίγασται, περὶ γούργις λέγεται ἐκάτερον ἁλῶν. ἔστρη-
σται δὲ τότε λέγομεν ἕκαστον τῶν τῆς ἕξεως δεκτικῶν, ὅταν ἐν ὧ ἀπέφυκεν ὑπάρ-
χειν, κἢ ὅτε ἀπέφυκεν ἔχειν μηδαμῶς ὑπάρχειν. ἠωδόν τε γὰρ λέγομεν οὐτὸ μὴ ἔχειν
ὁδόν τε καὶ τυφλόν, οὐτὸ μὴ ἔχειν ὄφιν, ἀλλ' ἂν μὴ ἔχει ὅτε ἀπέφυκεν ἔχειν. ἕξις
γὰρ ἐκγενησθεσὶ οὐτὸ δὲ ἠωδόν οὐτὸ ἔχει. ἀλλ' οὐ λέγει οὐτε ἠωδόν οὐτε τυφλόν. τὸ δὲ
ἔστρησται κἢ ῥ' ἔχειν τ' ἕξιν, οὐκ ἔστι σέριστος κἢ ἕξις. ἕξις μὲν γὰρ ἐστὶν ἢ ὄφης. σέριστος δὲ,
ἢ τυφλότης. ῥ' δὲ ἔχειν τ' ὄφιν, οὐκ ἔστι ὄφης. οὐδὲ ῥ' τυφλόν εἶναι τυφλότης. σέ-
ριστος ἢ ἄριστος ἢ τυφλότης δὲ. ῥ' δὲ τυφλόν εἶναι κἢ ἔστρησται, οὐ σέριστος δὲ. ἕως
τ' οὐτῶν τὸ τυφλόν εἶναι, τῶ ὄφιν ἔχειν ἀντίθεται. Ἦρίτην εἶδος τῶν ἀντικειμένων,
ῥ' κ' ἕξιν κἢ σέριστον πάλαι λέγει, ποροκού μὲν τῆ φύσει γούργις κατὰ φύσιν κἢ ἀποφασί-
διότι ἐκείνο μὲν ἐν γούργις ἔχει τ' ὑπόστασιν. γούργις δὲ ἐν πράγμασι. καὶ λέγει μὲν ἢ σέρι-
στος, πλεονάζων. ἢ δὲ ἠν' ἐμνημόνευσεν, ἀπουσία ἕξις ἐστὶ πᾶσι τελευτῆς, ἀπὸ τ' ἀποφασί-
στος ἔχειν, κἢ ἐν ὧ ἀπέφυκε, κἢ ὅτε ἀπέφυκε, κἢ ὅπου. τ' μὲν ἀποφασίστος, ἐπὶ δὲ τ' ῥίχον
οὐκ ἄν τις εἴποι τυφλόν, ἐπεὶ οὐδ' ὅλως ἀπέφυκεν ὄφιν. ὅτε δὲ ἀπέφυκε, διότι τὰ
σकुλάκια τὰ ἄρτι τε χέροντα, οὐκ ἄν τις εἴποι τυφλόν, ὅτι μὴ πᾶ ἀπέφυκεν ὄφιν.
οὐδὲ τὰ παρὰ τὰ ἠωδόν εἴποι τὰ ἄρτι γλῆ, ὅτι μὴ πᾶ ὁδόν τε ἔχει. ῥ' δὲ ἐν ὧ
πρόσκειται, ἵνα ῥ' οἰκείον μόνον λαμβάνωμεν, ἐν ὧ ἐπίπλη ἢ ἕξις. οὐ γὰρ εἴ τις μὴ ἐν
ῥίς ποσὶν ὀφθαλμοῖς ἔχει, ἔστρησται ὀφθαλμοῦ, ἀλλ' εἴ τις ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ μὴ
μετείληκεν ὀφθαλμοῦ. ἄλλος δὲ διαβραχέων σπείλαβε πάντα. τὸ μὲν ἀποφασίστος
ῥ' μόνον ἐν ὧ ἐπίπληται ἢ ἕξις, ὁμοῦ δηλώσας διὰ γούργις ἐν ὧ ἀπέφυκε. ῥ' δὲ χέρον κἢ
ῥ' ἰόπον ῥ' ἐπιβάλλοντα καὶ τὰ ἄλλα τὰ σωματικὰ μόνον, ἐν τῷ ὅτε ἀπέφυκεν
ὑπάρχειν σπείλαβε. ῥ' γὰρ καθήκον ἔχειν καὶ ὡς προσήκον ἐστὶν ἔχειν, ὅταν μη-
δαμῶς ὑπάρχει, τότε ἐν σέριστοι λέγεται εἶναι. διότι μὲν τῶν ῥημάτων τῆς σέρισσεως
λόγῳ, προςπίσειας ῥ' καὶ ὡς ἀπέφυκε. καὶ γὰρ ἄρα χήλους λέγομεν τῶν βραχί-
βραχίλοις, ἐπεὶ μὴ κατὰ φύσιν ἔχουσι τοὺς βραχίλους. καὶ ἀπὸ ῥήκον τῆν ῥοίαν,
ὡς ἐλάττωμα γούργις κατὰ φύσιν τῶν πύρεσσιν ἔχουσιν, τῆν γούργις κατὰ φύσιν ἐλάττω-
σιν, ὡς γούργις σέριστον ὀνομάζοντες. οὐχ ἄλλως δὲ εἶπεν ὅτι περὶ ταύτων ἢ ἕξις
κἢ σέριστος λέγεται, ἀλλ' ἂν περὶ ταύτων π. διὰ τῆς τ' ἢ προσηκτικῆς ἐνδείξις ἀμενος, πᾶσι
πορὶ τῶν ῥ' λέγει. καὶ γὰρ τὰ ἀντιθέτα πορὶ τῶν ῥ' εἴτε ταύτων ἢ ἐν ἀντιθέτῳ δε-
κτικῶν. ἀλλ' αὖ μὲν τῶν ἐναντιῶν οὐ πάντως πορὶ τῶν ῥ' κατὰ ῥημάτων ὑποκείμενον
τὰ ἐναντιῶν ἐστὶν. ἀλλ' οὐ γὰρ ὄντος μορίου λευκοῦ, ὅσον τῶν ὁδόν τε, οὐδὲν κεκώλυται
ἄλλο εἶναι μέλαν, ὡς ῥ' πορὶ τ' ἰορην. αὖ δὲ τῆς σέρισσεως, οὐχ ὅσον τε γούργις. ἀλλ' ἐν ὧ
μορίῳ ἢ ἕξις, ἐν γούργι καὶ ἢ σέριστος. καὶ γούργις ἐν ὧ. ἀπουσία γὰρ μόνον ἐστὶν ἢ σέ-

ρητος. και ανανηκεν ειναι την αποουση, οπου κη παουσα εστι. τα δε ενανθια ειδη
οντα, ου δεη κωλυεται ποτε και εν διαφοροις τω αριθμω υποκειμενοις οντα, τε
μερυσαν τις εναντιωσεως. φανερον δη ουν εκρυτων, οτι τα ουτως αντικειμενα,
και ομοιοτητα πηλα εχει προς τα ενανθια, και ανομοιοτητα. τα τε γδ ενανθια πει
το αλλο υποκειμενον γινεσθαι πεφυκεν. οι, πορι οη υγεια, πειρου κη η υσος. ου γδ
πορι τα ψυχα, αλλα πορι τα ζωα. οσαυτως δε και τα καλα σερηση και εξιν αντι
κειμενα. οτις γρ πορι ζων. πορι δε ψυχου, ου κεπι. ου νοη και η τυφλοτης πει
ζων. ου δε ης γρ αν την κιομα τυφλου ειποι. ρου ρ μ ουν τοις ενανθιοις ομοιον εχθ
τα καλα σερησην αντικειμενα. διαφερεθ δε αλλων ως ειρηται, τω τα μεν ενανθια, και
εν τω αλλω ειδει εστιν, αλλα μη και εν τω αλλω παντως του ειδωμοριω. τα δε καλα
σερησην και εξιν, και εν μοριω τω αλλω βουλεσθαι ειναι. δε ικνησι δε εξεξης ο αριστο τε
λης, οτι ρ εσερησθαι κ ρ σερησην εχθ, ου κεστι ταυτων τη σερηση. αλλ ου δε το εξιν
εχθ, ταν ρν τη εχθ. δε ικνησι δε αλλο, εκ ρ, τη οτιν εξιν ειναι. ρ δε εχθ τη οτιν,
μη ειναι τη οτιν. ωστε και ρ εχθ εξιν, ου κεστι εξις. ομοιως δε το τυφλου ειναι,
ου κεστι τυφλοτης. δε ικνησι δε αλλο, και εκ ρου, ρ ταυ ρν λικαδου ρ ετερον καλη
πορι ρ, καλα ρου αλλου και ρ ετερον. νη δε, ου χουτως. τυφλος μεν γρ ο ανθρω
πος λεγεται. τυφλοτης δε, ου λεγεται. και οτιν μεν εχθ λεγεται. οτις δε ου λε
γεται. οδοισι δε διαφερεθ ανηλων αι ετι χερησης. τω τη μεν πρωτην, αρα του
ειναι. την δε δευτεραν, αρα του καληπορισθαι δεικνυμαι το ποροκειμενον. δε εξας δε
την σερησην κη ρ σερησην εχθ, φησως ποροσθηκεν οη και ετερα η. αλλ ως πορ η εξις
ανηκεται τη σερηση, ουτως και ρ εχθ εξιν και ρ εσερησθαι. και εστι ο αλλος βο
πος της ανηθεσεως, δι οη και ταυτα ανηκεται καλα την επεκρη αναφορα. και
ο βοπος της αντιθεσεως, ο αλλος εστιν αυ των καληπορηματων, ως πορ και αυ της
εξεως και σερησης. ως γρ η τυφλοτης τη οψ ανηκεται, ουτως και το τυφλον
ειναι, τω οτιν εχθ ανηκεται. αλλα πορος μεν την της λεξεως σαφηνειαν, αρκη το
σαυτα. τα δε παραγματικωτερα πορι ρυτων, ω δε πως ο ιαμβλιχος παραδιδωσιν.
εν διγμα κιομα των τε αρχαιων εστι κη των νεωτερων, ρ μη ειναι ενανθια τα κη σερη
σην και εξιν λεγομενα. ου μηη σπ ης ιδιον γερος ανηθεσεως, ρ κη σερησην και εξιν οι
παλαιοι καλεταξιν, ως πορ ο αριστοτελης. οτι δε εστιν ανη, δηλον γινεται. δι ελο
μενοις ποσα χως εξις και σερησης λεγεται, και καλα ποια μελισα σημαυνομα
η των καθ εξιν και σερησην ανηθεσεως γινεται. λεγουσιν ουν, ως καθ ενα μεν τρο
πων εξις λεγεται η ενεργεια του εχουτος και εχομενου. εξις γδ ιμαθου λεγεται,
οταν ο μ, εχθ. ρ δε, εχθαι υπο ρου εχουτος. κη εξιν οπλων ει πεπου πλα τ, αυ
ρου εχουτος τα οπλα. καθ ετερον δε βοπων εξις λεγομεν, τας επικτηρωσ ποιο
τητας εμμόνοις γεγομίας, τας τε φυσικας τας κη τεχνικας κη τας επηημας, καθ ας
και εκπησι οι εναν ταυς λεγονται. και εξις λεγονται καλα του το, και αι τελειαι

ὡς αὖτὸ τοῦ πρὸς βίαν ἀφρηῶσαι. κυρίως δὲ στέρσις λέγεται, αὖτὼ τῶν πεφυηότων
μὴ ἔχειν, μὴ ἔχοντων δὲ τότε, ὅτε πεφύκασι καὶ ὅτε φώθασι καὶ ἐνεστήσαντο ἔχειν.
ὁ δὲ καὶ ἀντίθετον τῆς ἐξείσεως θεωρεῖται. καὶ ἢ ἐν τούτοις ἀντίθεσις κέκληται, ἢ κατὰ
ἐξίση καὶ στέρσις. ὁ μὲν γὰρ ἀρχύτας εἰχώς τῆν στέρσις διαρρῆ, λέγων. Ἀδὲ στέρσις
καὶ τὸ ἐσθῆθαι, λέγεται εἰχώς. ἢ γὰρ τὸ μὴ ἔχειν πᾶσι ταῖσιν, οἷον τὸ πηλώσον
ὄρασι, καὶ τὸ πᾶσι φωνῶν. ἢ ἐν τῷ μὴ ὄν ἔχειν. οἷον, τὸ ἀσκωφον, ἀνοῶν, καὶ τὸ τυ-
φλώσον ὄρασι. ἢ ἐν τῷ μὴ οἶον δεῖ ἔχειν. οἷον τὸ σκαμβόπουλον ποδῶν, καὶ τὸ κλη-
φωφον φωνῶν. Καὶ ἄλλο δὲ ἴσθιον. ὅτι ἐνίοτε μὲν οὐ στερητικὰ ὀνόμαζα στέρσις δι-
λοῖ. ὡς ἢ πᾶσι τῆν στέρσις τῶν χημάτων. καὶ ὁ τυφλὸς στέρσις ὀφθαλμοῦ. ἐνίοτε
δὲ στερητικὰ ὀνόμαζα, οὐ στέρσις διλοῖ. τὸ γὰρ ἀσθῆθαι, στερητικὸν ἔχει τὸ στήμα-
τις λέξεως, οὐ σημαίνει στέρσις. οὐ γὰρ αὖτὼ πεφυηότος ἀποσθῆθαι, εἴτα μὴ ἀπο-
σθῆθαι, χεῖμα τῷ ὀνόμασι. πολλὴ δὲ ἰατρικὴ τὰς φωνῶν ἐστὶ τὰς στερητι-
κάς. διὰ γὰρ ἄλλοι ἀποσθῆθαι ἀλλὰ ὡς ἀποσθῆθαι, ἀνοῶν, συμβαίνει πο-
τὸ μὴ ἴσθαι ἀποσθῆθαι, ποτὲ δὲ ἴσθαι ἐν ἀντίθεσις συμβαίνει ἀλλὰ. καὶ γὰρ ὡς ἀποσθῆθαι ἀνδρεία
ἢ δειλία ἐναντίον ἐστὶν, οὕτω καὶ τῆ δίκαιοσύνη ἢ ἀδικία, ἐναντία οὕσα τῆ δίκαιοσύνη.
καὶ τὸ κληφῶν δὲ, διλοῦται πολλάκις. ὡς ἀφωφον ἐλέγμεν τὸ κληφῶν τὸν κληφῶ-
νον. καὶ ἀποσθῆθαι δὲ διλοῦται διὰ τῶν στερητικῶν φωνῶν. ὡς ἀποσθῆθαι ἀδύ-
αφορα. καὶ λυσιτελῆ. ἀλιστελῆ. πολλάκις δὲ αἰμῶν, πλείω σημαίνει οἷον. ὡς καὶ ἀπο-
φασιν καὶ στέρσις καὶ ἐναντίωσιν διλοῦσθαι ὡς ἀλλῶν. ὡς τὸ ἀφωφον. αἰ δὲ, καὶ διά-
φορα ἐναντία σημαίνει οἷον, ὡς ἢ ἀκαίρια. τὸ μὲν ἐναντίον τῷ κληφῶν διλοῖ. στερητικῶν
δὲ οὐδὲ ὅλως ἐμφαίνει. ἐστὶ δὲ καὶ χησότητι μὲν ἐναντίον ἢ πονηρία. ἢ ἀπονηρία
δὲ στέρσις τῆς πονηρίας. ἐστὶ δὲ ὅτε καὶ τῆν χησότητα ἐμφαίνει. πολλῆς δὲ οὐσίας
τῆς ἀνομαλίας, χησότητος μὲν ἐν τῆς πλείων στερητικῶν λεγομένων, ἐπεξήλθει
ἀλλῆ. ἀριστοτέλει δὲ, οὐ γὰρ προῦκθαι, ἀλλὰ μόνον δελεῶν πλείων κατὰ τῆν ἐξίση
καὶ στέρσις. καὶ λέγεται οὕτως στερητικῶς πολλὰ καὶ τῶν ἐναντίων καὶ τῶν ἀποσθῆθαι
κῶν, ἀλλὰ δὲ τὰς στερητικὰς τῶν ἐξέων ἀντιθέσεις κατὰ τὸ οἰκίον ἢ ὄπωπον λαμ-
βάνει. ἐστὶ δὲ οὕτως, ὅτι ἐπιβαλλούσης ἐξέως τῷ οἰκίον στέρσις ἐν τῆ ἀντίθεσι λαμ-
βάνει. ἴσθαι δὲ πλείων ἀλλοῦ ὑποκείμενον, ἢ τε γὰρ ἀντιθέσις, καὶ ἢ ἀντίθετος ἀλλῆ
στέρσις. οὐχ ἅμα δὲ, οἱ πλείων ὀφθαλμοῦ τυφλότης. πλείων ἢ ὄφθις. Οὐκ ἐστὶ δὲ οὐδὲ τὸ
αὐτὸ τὸ κατὰ φασιν καὶ ἀποφασιν κατὰ φασιν καὶ ἀποφασιν. ἔως τῶν οὕτως καὶ τὸ ὑφῆκα-
τερον πρᾶγμα ἀντίκειται, τὸ κατὰ φασιν τῷ μὴ κατὰ φασιν. Δείξας ὅτι ἄλλο ἐστὶν ἐξίση,
καὶ ἄλλο τὸ ἐξίση ἔχειν, καὶ ἄλλο στέρσις, καὶ τὸ στέρσις ἔχειν, καὶ ὁ μὲν τὸ ἐξίση ἔχον,
καὶ στέρσις ἔχον, ὑπὸ τῆν ἀντιθέσει ἐστὶ τῆς ἐξέως καὶ τῆς στερησεως, πῶ-
σοῦται ἄλλο διαπαράδειγμα γὰρ. καὶ γὰρ τὸ πρᾶγμα τὸ ὑπὸ τῆς κατὰ φασιν ὡς διλοῦ-
μενον, οὐκ ἐστὶ κατὰ φασιν. καὶ τὸ ὑπὸ τῆς ἀποφασιν ὡς, οὐκ ἐστὶν ἀποφασιν. εἰ πο-
λόγοι μὴ ἢ κατὰ φασιν καὶ ἀποφασιν. οὐ λόγοι δὲ τὰ ὑπὸ ἀλλῶν σημαίνοντα. καὶ μὴ
τὰ ἀλλὰ δὲ ἐστὶ, καὶ τῶν ὑπὸ τῆν ἀλλῶν ὁ μὲν ἐστὶν ἀντιθέσει τῆν τῆς κατὰ φασιν ὡς

καὶ ἀποφάσεως. ὡσαύτως τὰ ἔχοντα ἔξιν καὶ τὰ ἔχοντα σέρεσις, ὑπὸ τῆς τῆς
 ἔξεως καὶ τῆς σέρεσις. ὅταν γὰρ σακράτην καὶ ἄλλο μὲν διανοήσῃ, ζῶν λογικόν
 οὕτως ἐνεργῶν κατ' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ὑπολαμβάνω. ὁ δὲ λόγος ὁ λέγων ὅτι σακρά-
 τῆς καθήται, ὅτι ὁ νόμος συγκείμενος, ἕτερός ἐστίν αὐτοῦ ἢ τοῦ πρᾶγματος. εἴτε οὖν
 ἐνφωτισ, εἴτε ἐν τῆς διανοήσεως, εἴτε ἐν τῆς πρᾶγματος μέντοι ἀσωμάτως λεκτικῆς,
 αἱ πορτάσεις ὑφίσταται, διέστηκασι τῶν πορτάσεων σαμᾶτων. καὶ τὰ μὲν, ὡς πορ-
 τάσεις λέγεται ἀντικείμενα, ὡς ἀποφασίς καὶ κληρονομία. τὰ δὲ, ὑπὸ τῆς πορτάσεως
 καὶ αὐτὰ ἀντικείμενα κατ' αὐτὸν τρόπον. ἀλλ' οὐδεὶς αὖ εἰποι τὸ σακράτην αὐτὸν ἢ αὐτὸν
 ἀντικείμενα. καὶ οὐ κατ' ἐτέρου φασίς γινεσθαι τὸ ἀντικείμενα, ἀλλὰ κατ' ἐνέργειαν τὸ καθή-
 ον καὶ μὴ καθήον. καὶ ἡ ἄντικείμενα κατ' ἐνέργειαν τῆς ἀντικείμενα ἢ ἀντικείμενα, τῶ
 ταῦτα τὰ σημαίνοντα ἀναρετικὰ ἀνήλων εἶναι, ἡ ἄντικείμενα ἀντικείμενα. καὶ
 ἀνάπαλι. ἡ ἄντικείμενα εἶναι ἡ ἄντικείμενα, καὶ τὰ πρᾶγματα ἀνήλων εἶναι ἀναρετικά.
 καὶ ἢ ἀναλογίᾳ κατ' αὐτὸν τρόπον, ὡς τὸ δηλοῦν πρᾶγμα πρὸς τὸ δηλούμενον,
 οὕτως ὁ δηλούμενος πρὸς τὸ δηλούμενον. καὶ ἀνάπαλι. καὶ τὰ σημαίνοντα δὲ ὑπὸ
 τῶν φωνῶν ἀντικείμενα λαμβάνομεν. ταῦτα δὲ εἶσιν αἱ λογικαὶ διανοήσεις, αἱ πορ-
 τᾶσαι καὶ κληρονομίαι, ἢ μὴ. ὁμοίως καὶ ταῦτα τῆς κληρονομίας καὶ ἀποφασίς ἀντικεί-
 ον λέγεται. καὶ ταῦτα γὰρ ὑπὸ τῆς ἀποφασίς καὶ τῆς κληρονομίας. δεῖξας δὲ μέχρι
 ἡ ἄντικείμενα εἶναι τὰ ὡς ἔξιν καὶ σέρεσις ἀντικείμενα, ἀναλούθως ἐπάγει ἡ διανοήσεως
 τῆς τῶν πρὸς τὴν καὶ τῆς τῶν ἐναντίων ἀντικείμενα. καὶ πρᾶγμα τῶν ὡς πρὸς τὴν
 ἀντικείμενα δηλοῦν, ἐπάγει. Ὅτι δὲ ἡ σέρεσις καὶ ἡ ἔξιν οὐκ ἀντικείμενα ὡς τὰ πρὸς
 ἡ φασίς. ἔως τὸ οὐ γὰρ λέγεται ἡ ὅτις τυφλότητος ὅτις. Τεσσάρων οὐστῶν τῶν
 ἀντικείμενα καὶ διαφερομένων ἀνήλων, ἔξιν αἱ πᾶσαι γινόντων διαφοραί. καὶ ὅτι γὰρ
 ὅσα ποτε αὐτὰ διαφέροντα, δεῖ τὸ ἀριθμὸν αὐτῶν, αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἀνάπαλι
 πλάσσει. καὶ ἡ ἀριθμὸν ἀριθμοῦ ἢ ἡ μισο συλλαβόντα, ἡ ἄντικείμενα λέγειν εἶναι
 τὰς τῶν διαφερομένων διαφορᾶς. καὶ ἐν ταῦτα οὐκ ἢ τῶν πρὸς τὴν ἀντικείμενα διαφε-
 ρᾶ τῆς τε τῶν ἐναντίων, καὶ τῆς τῶν ὡς ἔξιν καὶ σέρεσις ἀντικείμενων, καὶ τῆς ὡς κα-
 τάφασίς καὶ ἀποφασίς. ἢ ἡ ἄντικείμενα ἀφ' ἑκάστου γίνονται σχέσεις. ἢ ἡ ἄντικείμενα πρὸς ἢ
 σχέσεις. διὸ καὶ αὐτὸ τῶν πρᾶγμα ἀνάπαλι ἐπολλαπλασιάζομεν τὸν ἄντικείμενα ἀριθμὸν.
 ἀνάπαλι δὲ ἢ τῶν ἐναντίων ἀντικείμενα διαφερομένων τῶν λοιπῶν, ὡς ἔξιν καὶ σέρεσις διαφερο-
 τῶν λοιπῶν δὲ. ἢ γὰρ πρὸς τὰ πρὸς τὴν διαφορᾶ, ἢ δὲ εἰληπταί. γίνονται οὐκ ἄντικείμενα
 αἱ διαφοραί. καὶ λοιπῶν, ὡς ἢ ἔξιν καὶ σέρεσις διαφερομένων τῆς κατὰ ἀποφασίς καὶ κα-
 τάφασίς, αἱ γὰρ πρὸς τὰ ἄλλα δὲ ἢ δὲ εἰληπταί, ἢ ἡ μὴ αἱ αἱ διαφοραί λαμ-
 βάνονται, ποτε μὲν ἀπὸ τῶν πρῶτων ἀρχομένων ἢ μὴ, ποτε δὲ ἀπὸ τῶν ὑστέρων,
 διαφύρ τῶν ἐν τῆ μεθόδῳ ἢ ἡ μισο ἢ ἡ ἄντικείμενα πρᾶγμα ἀνάπαλι ἀριθμοῦ
 λαμβάνονται καὶ λευόμεθα. οὕτως οὐκ ἢ καὶ κατὰ τῆς ποιούσης τῆς ἔξιν ἢ ἡ ἀντικείμενα
 τῶν διαφορῶν, ὁ ἀριστοτέλης οὐχ οὕτως ἐπάγει ἐπὶ λῆσιν, ἀλλὰ πρᾶγμα μὲν εἰ δὲ
 ἔξιν, ὅτι τὰ πρὸς τὴν διανοήσεως τῶν ἐναντίων ὡς εἰρηπταί. ἢ δὲ δεῖξας, ὡς τὰ ὡς ἔξιν

καὶ σέροντες ἀντικείμενα διαφέρει, τῶν δὲ πρὸς τὰ πρὸς τι, καὶ ἐφεξῆς. πῶς τὰ δὲ
 ἕξις καὶ σέροντες, τῶν δὲ τὰ ἐναντία ἀντικείμενων. εἴτα μετὰ ταῦτα, πῶς τὰ δὲ
 κωλύματα καὶ ἀποφασίς ἀντικείμενα, διαφέρει τῶν δὲ τὰ ἐναντία ἀντικείμενων, καὶ
 τῶν δὲ τὰ πρὸς τι. καὶ ἔτι τῶν δὲ σέροντες καὶ ἕξις. καὶ οὕτως τὰς ἕξις ἀποφασίς
 διαφορᾶς, ἀπὸ τῶν δευτέρων ἀρχάμενος ἴσως, ἐν ταῖς ὅσιν τε διαφοραῖς. καὶ οὐκ
 ἀπὸ τῶν πρώτων δὲ κωλύματα ἐπισημασμένων. δείκνυσιν οὖν ἡν, πῶς τὰ δὲ ἕξις καὶ σέ-
 ροντες ἀντικείμενα διαφέρει, τῶν δὲ τὰ πρὸς τι ἀντικείμενων, ἀπὸ τῶν ὀρισμοῦ τῶν
 πρὸς τι τῆν ἀποδείξιν ποιούμενος, ὡς πρὸς καὶ πρὸς τερον, ὅτε τῶν ἀντικείμενων
 ἐναντίον ἐχώριζε τὰ πρὸς τι. λέγει οὖν, ὅτι τὰ μὲν πρὸς τι ἀντικείμενα, τῶν ἀντι-
 κείμενων λέγεται. οὐτε δὲ ἡ ὄψις τυφλότητος ἐστὶν ὄψις, καὶ γὰρ πρὸς ἡ λοῦ, ἀπὸ
 οὐδὲ ἡ τυφλότης ὄψεως τυφλότης ὀφθαλμοῦ ἢ ἑκάτερον, καὶ ἡ ἕξις καὶ ἡ σέ-
 ροντες. ὅτι δὲ οὐ λέγεται ἡ τυφλότης ὄψεως τυφλότης κατὰ τὰ πρὸς τι, διὰ τὸ
 δευτέρου μάστις ἐπιχειρήματα δείκνυσται. ἢ ἢ πῶς πρὸς τι λέγοιτο πρὸς τῆν
 ὄψιν ἡ τυφλότης, ἐπεὶ δὲ τὰ πρὸς τι πρὸς ἀντιπρόθετα λέγεται, ἐλέγετο αὐτὴ καὶ
 ἡ ὄψις τυφλότης ὄψις. ἡν δὲ οὐ λέγεται. διαφέρει δὲ αὐτὴ ὡς ἕφαμι, καὶ τὰ
 μὲν πρὸς τι ἄμα εἶναι τῆ φύσει. τῆν δὲ ἕξις καὶ σέροντες, πρὸς τῶν μὴ σὶν ἄλλῃ ἄλ-
 ληλα, καὶ ἀσχετικὰ εἶναι ἀλλήλων. ἢ πῶς δὲ, ἡ ἰδὲ ὄψις οὐκ ἐστὶ τυφλότης ὄψις,
 προσετιθέσθαι, οὐδὲ ἄλλως οὐδαμῶς πρὸς αὐτὴ λέγεται. διότι τὰ ἐναντία αὐτὰ μὴ
 ἀποφασίς, οὐκ ἐλέγετο τῶν ἀντικείμενων. ἄλλως δὲ τὸ ἕτερον πρὸς τὸ ἕτερον ἐλέ-
 γετο. ἐναντίον ἢ αὐτῶν λέγεται. ἀλλὰ καὶ ἡ σέροντες, ἢ μὴ αὐτὸ ὅσιν ἐστὶ τῆς ἕξε-
 ως λέγεται, ἀλλὰ σέροντες αὐτῆς λέγεται. ἡ μὲν ἕξις, καὶ τοῦ δὲ πρὸς τῆν
 σέροντες λέγεται. διὰ μὲν οὖν ἡν ἡν, ἢ δειξὶν οὐκ ὀνόματι μόνον, ἀλλὰ καὶ πρά-
 γματα διαφέρουσιν τῆν ἕξεως καὶ σέροντες ἀντικείμενα πρὸς τῶν δὲ πρὸς τι ἀν-
 τικείμενων. διὰ δὲ τῶν ἕξις, τῆν αὐτῆν πρὸς τῆν τῶν ἐναντίων ἀποφασίς.

Ὅτι δὲ οὐδὲ ὡς ἐναντία ἀντικείμενα τὰ κατὰ σέροντες καὶ ἕξις λεγόμενα, ἐκ τῶν δεδῆ-
 λων. τῶν μὲν γὰρ ἐναντίων ὡς οὐδὲν ἐστὶν ἀνά μέσον, ἀναγκάσιον ἐν ὧν ἀποφασίς ἵσταται,
 ἢ ὡς κωλύματα εἶναι αὐτῶν θάτερον ὑπάρχει αἰ. τούτων γὰρ οὐδὲν ἢ ἀνά μέσον ὡς
 θάτερον ἀναγκάσιον ἢ τῶν δεκτικῶν ὑπάρχει. οἱ αὖτὸ νόσου καὶ ὑγείας, καὶ πῆτι πῆτι
 καὶ ἀρχῆου. ὡς δὲ ἐστὶν ἀνά μέσον τινα, οὐδὲ ποτε ἀνάγκη πῆτι ὑπάρχει θάτε-
 ρον. οὐτε γὰρ λευκὸν ἢ μέλαν ἀνάγκη πάντως εἶναι τῶν δεκτικῶν, οὐτε θερμὸν οὐτε
 ψυχρὸν. γὰρ ἀνά μέσον ἢ οὐδὲν κωλύει ὑπάρχει. ἔτι δὲ καὶ γὰρ τῶν ἢ ἢ ἀνά
 μέσον ὡς μὴ ἀναγκάσιον ἢ θάτερον ὑπάρχει. ἕως τῶν, οὐτε ἡ ὄψις ὡς ὄψις ἕφουσε.
 Δείκνυσιν ἐν γὰρ τοῖς, ὅτι τὰ κατὰ σέροντες καὶ ἕξις λεγόμενα ἀντικείμενα, διαφέ-
 ρει τῶν δὲ ἐναντίων ἀντικείμενων τῶν τε ἀμέσων καὶ τῶν ἐμμέσων, ὡς τῆν διαφο-
 ρὰν ἀναγκάσιως προέλαβον, ἢ κατὰ ἀμφὸς τῶν ἐναντίων πρὸς τὰς ἀνά ἀντικεί-
 σεις διαφορὰν ἐπιδείξιν. καὶ πρὸς τῶν μὴ τῶν ἀμέσων ἐναντίων χωρίζων τὰ κατὰ ἕξις καὶ
 σέροντες ἀμφοτέρων, τῶν γὰρ ἀμέσων ἴσως ἐμμημόνευσε. τῶν τε ἐναντικείμενων ὡς

των, και των κατ' υποκειμενου λεγομεν. ετι παρ' εν οϊς πεφυκε λινεαται, η ων κασηγο-
ρηται. παρ' δειγματα δε των εν υποκειμενω, υλινεαται κηροσση παρ' ετερο ενσάμια
λινεομενα. των δε κατ' υποκειμενου, ποριπτον και ορπιον κατ' α του αριθμου λεγο-
μενα. η ως ειπωμεν ποτερον, ετι δε διαφραση κατ' α του αριθμου αριθμου. τα γαρ
ειδη, ου λεγεται κατ' υποκειμενων των γενην, αλλ' αι διαφορα κατ' υποκειμε-
νων των εδων. αμφοιου δε ρυθμω των εναντιων χωριζεται, τα κατ' ερρησιμη εξειν.
οτι ρυθμω μεν αναγκη αει θατερον τω δεκτικω υπαρχειν. ετι γαρ σωμα η υλινεαται
η ποσει. και ο αριθμος ο εν ριθμω δεσιν, η διχασμα ετα, η ου. της δε σερρησεως και
εξεως, ουκ αναγκη αει θατερον τω δεκτικω υπαρχειν. ου γαρ απως αντεκειρο,
αλλ' οτε επεφυκει. τα γων κηιδια, οταν μηπω πεφυκτα ηε χειν οφειν, ουδε τε-
ρον λεγεται. ουτε οφειν εχειν, ουτε τυφλα ειηαι. και τα παδια τα μηπω πεφυ-
κτα οδδ' ησ εχειν, ουτε οδδ' ησ εχειν εηθειν, ουτε ηωδ' ησ ειηαι. αφ' ου δ' αν εχειν
πεφυκτα η απ' εκεινου τα μεν, οραν λεγεται, η τυφλα ειηαι. τα δε, οδδ' ησ
εχειν, η ηωδ' ησ ειηαι. γερον εν η διαφορα, παρ' αει κ' ποτε. τα μεν γαρ αμεσα
εναντια ευθις απο πρωτης γε εχει την διασασιν. η δε σερρησιμη και η εξειν, ουκ ευθις
απ' αρχης, αλλ' αφ' ου χουου εχειν πεφυκεν. ετι δε πηα ευθις απ' αρχης την εξειν
εχει ως παρ' τα ζωα παντα την αφην, και ετι χουου απ' αρχης σερρου μενα αυτης,
και την σερρησιμη απ' αρχης εχει. αλλ' ουκ αυτι παντων αληθεις τουτο. αλλ' ει παρ'
ορα αυτι των δε αρχης πεφυκτων. τα δε αμεσα εναντια παντα ουτως δε αρχης
πεφυκεν, ως τε αυτη αν εη η διαφορα. οτι τα μεν αμεσα εναντια παντα ουτως.
των δε κατ' ερρησιμη και εξειν, τα μεν, ουτως. τα δε, ου χουου. αυτι δε των εμμεσων
εναντιων, ου χουου ερροπος λινεαται της αντιθεσεως, ρυθμω και των κατ' εξειν
και σερρησιμη. διοτι των μεν εμμεσων εναντιων, ουδε ποτε αναγκη θατερον παρ'
τη υπαρχειν τω δεκτικω. ουτε γαρ λευκον η μελαν παρ' αναγκηον ειηαι ε δεκτι-
κον. ετι χωρη γαρ και εμμεσων ειηαι, ουτε θερμον και ψυχρον. ετι χωρη γαρ και χλια-
ρον ειηαι. αυτι δε της εξεως και της σερρησεως ποτε αναγκη θατερον. αφ' ου γαρ λινε
πεφυκος εχειν, απο ρυθμω δε αναγκης, η εσερρηται, η εχει την εξειν. ετι δε πηα κη
των εμμεσων εναντια εστιν, ων φουσει ετερον υπαρχει ως τω πυρι η θερμότης,
και ρυθμω διοσει τα κατ' εξειν και σερρησιμη. αυτι μεν γαρ ρυθμω, αφωρισμενως ε-
τερον. οιοι τη χουου η λευκότης. και δε αναγκης αει. και πορ' οδδ' ησ ποτερον. αυτι
δε των κατ' εξειν και σερρησιμη, ουτε αφωρισμενως, ουτε αει θατερον υπαρχει. και
αδηλον ποτερον. ουτε γδ η οφειν, ουτε η τυφλότης αφωρισμενως αει παρ' λινεαται.
η διαφορα ο εν των κατ' εξειν και σερρησιμη προς τα εναντια κατ' αει και ε πο-
τερον. κη γδ των μεν αμμεσων εναντιων διαφραση, τω εκεινων μεν δε αναγκης αει παν-
τως θατερον υπαρχει τω δεκτικω. οιοι, η υλινεαται η ποσειν. ρυθμω δε ουκ δε αναγκη
αει παντων, αλλ' α τιμω ποτε. το γδ σκυλακον, ουδε τερον εχει. ετι δε εμμεσων,
ουδε εκεινων μεν, ουδε ποτε δε αναγκης θατερον υπαρχει τω δεκτικω. ρυθμω δε ποτε δε

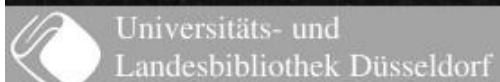
ἀνάγκης θάτερον ὑπάρχει ἂν οὐ πεφικε. τῶν δὲ, καὶ ἀπ' ἀρχῆς. ἀλλὰ κακίῳ
οἷς φύσει ἢ ἐν ὑπάρχει, διοίσει τῷ ποτε καὶ τῷ ἀφωρισμένῳ. ἐκείνῳ μὲν γὰρ πάντως
αἰετὸν ἔτερον. τοῦ τῶν δὲ, τῶν ποτε, κακίῳ μὲν ἀφωρισμένῳ θάτερον. αὐτὸ γὰρ
τῶν δὲ, οὐκ ἀφωρισμένῳ, ἀλλ' ὁ πότερον ἔτυχεν. ἢ πότος δὲ ἀριστοτέλους, ὡς ἀναί-
κῶν ἰσχυρῶν παντὶ θάτερον ὑπάρχειν, διὰ τὴν ἀσάφην ἐμποικίαν ἢ παντὶ πρὸς
κείμηνον. οὐ μὴν ἔχει περὶ τῶν, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀσάφους διασαφῆς πρὸς τὸ πρὸς ἀναί-
κῶν, ὡς ἴσως συμφύρην ἐχοσιν ἐν τῶν ἐναντίων. οὐ πάντῃ δὲ. ἢ οὐκ, ἢ ἀπὸ ἄλλης ἢ ἑτέρας
ἢ ὁρασίς, ὡς ἐπὶ ἀνθρώπων αἰετὸν, οὐ καὶ αὐτὸ τοῦ τῶν ἔστιν ἔξις ἢ ἑτέρας. καὶ
οὐ δὲ διοίσει τῶν ἀμέσων ἐναντίων. ἢ δὲ, εἴ τις λέγοι ὡς αὐτὸ μὲν τῶν μὴ πεφικῶν τὰ
καὶ ἔξις ἢ ἑτέρας οὐ τῶν ἀντικείμεναι, ὡς τὰ ἔμμεσα ἐναντία. οὐ δὲ τερὸν γὰρ ἔξις ἀνάγκης.
αὐτὸ δὲ τῶν ἢ δὲ πεφικῶν, ὡς τὰ ἔμμεσα. θάτερον γὰρ ἔξις ἀνάγκης. Λύφριμυ καὶ
τῶν ἰσχυρῶν πάντας ἀμφισβητήσεις, ἐτέρων διαφορῶν αὐτῶν πρὸς τιθεῖς. ὅτι τὰ
μὲν ἐναντία ἐπαμείβετα ἐν ἴσῳ δὲ κτισίς. ἔξεως δὲ καὶ στερήσεως, οὐ δὴ ἀπὸ ἑτέρας
ἀλλὰ μεταβολῆς γίγνεται. τυφλότης μὲν γὰρ, ἢ ὁ ψεῦδος γίγνεται. οὐκέτι μὲν
καὶ ἀνάπαλι. ὅτι καὶ ὁ χυρὸς πρὸς ἐξήθησεν, ἢ τυφλοῦς ἐκτέον ἴσῳ ὑποχυρῶν
τας, δὴ ἀμύμων δὲ ἐκ πρῶτον τῆς ἀναβλέψαι, καὶ ἐφ' ὧν τὰ βλεφαρὰ κεκλή-
σται. τῆς γὰρ δὴ ἀμέσως οὐ σὺν ἐοικῶναι τῷ κατὰ μνησὶ τῆς ὁφθαλμοῦ, ἢ τῷ κω-
λυομῶν ὁρατῶν διὰ τὴν πρῶτον τῶν. οὐ ἀφαιρεθῆναι, οὐ δὲ κωλύεται ὁρατῶν.
διὸ οὐ δὲ ἀπὸ στερήσεως ἢ ἔξις ἢ ἰσχυρῶν τῆς γίγνεται μεταβολῆς. λαμβάνει δὲ πρὸς ἑ-
τέρας, τῆς κατὰ πρῶτον. ἐκ γὰρ τῆς ἰσχυρῶν τῆς, οὐκ ἔστιν ἐπ' ἀποδοῦ αὐτῆς ἔξις. ἀλλ'
καὶ γὰρ ἑτέρας ἢ, ἢ ἐν φυσιῶν μνημονεύει, ἢ κατὰ συμβεβηκός αἴτιον τῶν γίγ-
νοντων φησὶ ἢ ἐν τῇ πρῶτῃ ἔστιν ἀποδοῦ τῶν ἐν αὐτῇ πεφικῶν γίγνεται ἢ δὴ
θεωροῦν, οὐ δὲ ἔλαττον τῆς ἰσχυρῶν πρῶτον κατὰ φύσιν οὐσαν τῆς τῶν ἰσχυ-
ρῶν ἢ δὲ ἐν ταῦθ' ἑτέρας, ἐν ἴσῳ σιωθῆναι κατὰ τῆς πρῶτον φύσιν αὐτῶν διὰ
θεσιν εἰς ληπῆναι. ἔτι δὲ ἑτέρας ληπῆναι τῆς κατὰ φύσιν. οὐ γὰρ δὴ τῆς κατὰ ἔξις.
ἀπὸ γὰρ τῆς κατὰ ἔξις στερήσεως, οἷον τῆς γυμνότητος, ἐπ' ἀποδοῦ γίγνεται αὐτῆς
ἔξις. οἷον τὸ ἀμφίεσιν. ἀλλ' οὐ γὰρ τῶν μνημονεύει πρὸς ἀριστοτέλους, ὅσα ἔθους ἔχου-
ται, ἀλλ' ὅσα φυσικὰ τε εἴσι, καὶ ἐν ταῖς πρῶτον σιωθῆναι. φησὶ δὲ ἢ ἀλλὰ
μεταβολῆς γίγνεται τῶν ἐναντίων, ὅταν ὑπάρχει τὸ δεκτικόν, εἰ μὴ ἢ ἐν φύσει
τῆς ὑπάρχει. οἷον τῶν πρὸς ἢ θερμῶν. πρῶτον δὲ εἰματα δὲ τῶν τριούτων λαμβάνει,
τὰ μὲν, ὁμοιοῦ μῦθος, ὡς ὑπὸ ἰσχυρῶν καὶ ἰσχυρῶν. τὰ δὲ, ἀμφισβητούμενα, ὡς σπου-
δαῖον καὶ φάλλον. ἀπὸ μὲν γὰρ φάλλον φησὶ, τῶν οἷον τῶν σπουδαῖον γίγνεται. ἀπὸ
δὲ σπουδαῖον φάλλον, ἀδύνατον. καὶ αὐτὸ μὲν ἢ ἑτέρον γὰρ τὸ, διὰ τῶν φάλλον κατὰ σκεύα-
σε λέγων. ὅτι εἰ ἀπὸ φάλλον ἢ βελτίους ἀγῆται διαβίβας, εἰ ἢ σμικρὸν ἐπιδῶσει, αἰετὸν
δὲ σμικρὰν ἐπιδῶσει λαμβάνων, καὶ ἐπιτῆ δειότερος γίγνεται αὐτῷ τῷ τελείῳ, τελείως ἀμ-
μεταβάλοι, καὶ ἢ ἐν ἐναντίον ἔξις ἀπὸ κατὰ σκεύα, εἰ μὴ ἢ ἑτέρον ἢ ἑτέρον ἢ ἑτέρον ἢ ἑτέρον
ἢ ἑτέρον ἢ ἑτέρον καὶ ἀπὸ ἑτέρον, ἢ πάνυ γενητικῶς. ὅ γὰρ τριούτων, οὐκ ἔχει ἐπιδῶσει

τελείαν. ἄλλο τὸ μὲν οὕτως αὐτὸς κληθεὶς ἀπέσει. ἄλλο δὲ ἀνάπαλιον οἰσώμενος οὐδὲ δόξα-
σιν. οὐκ εἶναι γὰρ φασὶν ἀποβλητὴν τὴν ἀρετὴν. ἢ γὰρ οὐκ ἔστιν ἄλλοτερον ἢ ἀποδοῦναι
εἰληφέναι, οὐ ἢ τὰς τελείας ἀρετὰς ἔχοντα, ἀλλὰ ἢ καὶ ἐνθυμῶν ἢ μελέτην καὶ
προσώπων, ἢ λόγον μόνον ἀποδοῦναι. ἢ ἴσως οὕτως κινεῖται λέγει τὴν ἀρετὴν, ὡς πορ-
εῖται ἐν γοῖς ἐμφοροῦται, ὑπὸ μέγαλου πάθους, ἢ ὑπόσου σωματικῆς, λήθης ἐπι-
προμήνης. ἡλεπῶς δὲ καὶ οὐ ῥαδίως τὰς συμπίπτει. καὶ γὰρ καὶ αὐτὸς ἐν γοῖς
φυσικῶς μοιματάτην τὴν ἀρετὴν εἶναι μὴ τυρφή. ἢ μὲν γὰρ ἐκ πάντων συμβαί-
νον, ἐκεῖνός ἐστι. ἢ γὰρ αὐτὸ μὲν τῶν ἐνανθίων ὑπάρχοντος τὸ δεκτικῶν, δὴ αὐτὸν ἔξ ἄλλ-
ληλα μεταβολῆν γίνεσθαι, ἢ μὴ εἶναι φύσει τὸ ἐν ὑπάρχει. αὐτὸ δὲ γε τῆς ἐξέως καὶ
τῆς σφρησέως, ἀδύνατον ἔξ ἀλλήλα μεταβολῆν γίνεσθαι, φανερόν ὅτι, ἀλλὰ μὲν ἐστὶ
τῶν ἐνανθίων ἀντίθεσις, ἀλλὰ δὲ ἢ κατὰ ἐξίον καὶ σφρησίν. φανερόν δὲ καὶ ἐκ τῶν γε-
γνησιν, ὡς οὐτε γοῖς ἀμέσοις ἐνανθίοις, οὐτε γοῖς ἀφωρισμένοις ἢ ἐν ἔχοντι κατὰ φύσιν,
τὰ ἀλλὰ ἐστὶ τὰ καὶ ἐξίον καὶ σφρησίν ἀντικείμενα. ἢ ἴσως δὲ πορτολίμω, ῥαδίον
λοιπῶν καὶ τὰς μιν εὐάρετον ἀφρησίας διαλύειν. ὅσῳ μὲν ἀκριβῶς ταύτην ἀποδε-
δοῦται τὴν διαφορὰν. μὴ τε γὰρ τὰ ἐνανθία πάντως ἔξ ἀλλήλα μεταβάλλειν. διότι
ἀπὸ ἀποδοῦναι οὐ φάσκειν γίνεσθαι. μὴ τε πᾶσαν σφρησίν ἀμετάβλητον εἶναι ἔξ ἄλλ-
κὴ γὰρ ἐκ πεφωτισμένου, καὶ ἀπολιτισμένου, καὶ ἠμφισμένου, γένοιτο ἀνέσκοῦσθαι
γού, καὶ ἀνοπλοῦ, καὶ γυμνοῦ. καὶ ἐκ τῶν σφρησέων αὐθις ἢ ἐξίον. ἀρῶν οὐκ τὰ ἀμ-
φοτεροῖς ὑπάρχοντα διακρίνειν. καὶ τὰ μὲν, πορτολίμω τῶν ἐτέρω. τὰ δὲ, τῶν λοι-
πῶν. Πρὸς δὲ τὰς ῥαδίον λέγειν, ὡς πορτολίμω εἰληφέναι ἢ ἀναποβλητὴν εἶναι τὴν
ἀρετὴν. καὶ γὰρ θεόφραστος περὶ τῆς μεταβολῆς αὐτῆς, ἰκανῶς ἀπέδειξε. καὶ ἀριστο-
τέλης δὲ οὐκ ἀνθρώπων εἶναι ἢ ἀναποβλητῶν. ἔτι δὲ καὶ οἰσώμενος, ἐν μελαγχ-
λίαις καὶ καροῖς καὶ ληθάρτοις καὶ ἐν φαρμάκω λήθεται, συγχωροῦσιν ἀποβλητὴν
γίνεσθαι μετ' ὅλης τῆς λογικῆς ἐξέως, καὶ αὐτῆς τῆς ἀρετῆς. κακίας μὲν, οὐκ ἀντι-
σαγομήνης. τῆς δὲ βεβαιότητος ἡλεπῶς, καὶ ἔξ ἢ ἢ λέγουσιν ἐξίον μεσσηνοῖς παλαιοῖ
μεταπίπτουσης. τοῦτο μὲν οὐκ, οὕτως. ἀτόπως δὲ ἐκ τῶν κατὰ ἔξος σφρησέων τὰς
ἐπιχρησέας ποιοῦμενος, καὶ σφρησίν ἔξ ἄλλ-μεταβάλλειν φησὶν. ὅ γὰρ ἀάριστος
καὶ ἀποπλος, κατὰ σὴν ἢ ἀν ὄντες ἐν σφρησει, ῥαδίως μεταβάλλουσι ἔξ ἄλλ-
ὁ μὲν, ἀριστήσας. ὁ δὲ, ὁ πλισάμενος. ὁ δὲ ἀριστοτέλης, οὐκ αὐτὸ τῶν ἔξ ἄλλ-
τῶν φύσει τὴν ἐξίον καὶ τὴν σφρησίν ἀπέλαβεν. ἐφ' ὧν καὶ κυρίως ἢ κατὰ ἐξίον καὶ σφ-
ρησίν ἀντίθεσις λέγεται. ἡλεπῶς μεθ' ὧν αὐτὸς γοῖς ἀριστοτέλης πρὸς τὸν μιν εὐά-
ρον. ἐν γὰρ τῶν περὶ τῶν ἀντικείμενων, ἀλλ' ὅσῳ φησὶν. ὡς αὐτὸ, σφρησέας τῶν κατὰ φύ-
σιν λέγουται. αὐτὸ δὲ, τῶν ἐν ἔξ ἄλλ-αὐτὸ δὲ, τῶν κατὰ ἡγορημάτων. αὐτὸ δὲ, ἀλλὰ ἢ ἢ ἢ. τυ-
φλότης μὲν, τῶν φύσει. γυμνότης δὲ, ἐν ἔξ ἄλλ-ἀρῶν δὲ σφρησέας, τῶν ἐν ἡλεπῶς
ἀπὸ ἀλλομῶν. ἢ σὶ δὲ καὶ ἀλλὰ σφρησέας πλείονες. καὶ ἐν ἢ ἢ σφρησέων, οὐκ ἐστὶ
ἀπαλλαγῆ. ἐν ἢ ἢ δὲ ἐστὶ. πολλῶν δὲ ὄντων τῆς σφρησέας ἢ ὄντων, καὶ ἐν ὄντων κατὰ
φύσιν, αὐτὸ τῶν κατὰ φύσιν γενομένης τῆς πρὸς τὰ ἐνανθία διαφορᾶς, οὐκ ἐξ ἢ ἐκ τῶν

ἀνορίων ῥόπων ἀφαιρούμενα, δοκίμῃ ἐλέγχῃ ῥῆμα. ἀλλὰ ῥῆμα μὲν πλήρη πᾶσι τῶν
στέρησεων ῥῆμα, ἔστιν ἕκτε ῥῆμα ἀριστοτελικῶν κῆρυχέων υἱοῦ πατρὸς βιβλίου λαμβάνει.
ῥῆμα δὲ κῆρυχὸς ἀμβλιχὸς ἀφαιρούμενα, ἔχουσι ταύτης. πολλὰ ῥῆμα ῥῆμα λέγονται,
ὡς ἡδὴ ἀφαιρούμενα, ἢ στέρησις διατείνῃ μὲν ἅπαντα τὰ σωματώδη ῥῆμα ἔχει,
οὐκ ἔστι μὲν καὶ οὐκ ἅπαντα τὰ ἐναντία. ἀπώλεια γὰρ ἴσως, ἢ στέρησις. ὡς τε οὐκ
ἂν ῥῆμα καὶ ἔστιν ῥῆμα στέρησις, ὅτι μὴ δὲ ἀπώλεια καὶ ἔστιν ῥῆμα ἢ βλαβεροῦ, ἀλλὰ
ἀπώλεια ἢ χηρῶν. οὐ γὰρ ὁ νόσος ἢ πονηρίας ἀπαλλαγίς, ἔστιν ἢ ἀφαιρούμενα νό-
σου ἢ πονηρίας, ἀλλὰ μάλλον ὡς γείρας ἢ πλοῦτος ἀφαιρούμενος. ἀπώλεια μὲν στέρησις, ἢ
τυφλότης. ἀπώλεια γὰρ ἢ ὄψις. ἀδύνατον δὲ, ἢ ἴσως ἢ ἀδύνατον γὰρ ἰμάτιον.
καὶ οὐτε ἀπώλεια, οὐτε καὶ. διὸ στέρησις οὐδὲ μὴ ἀπώλεια. ἀλλὰ ἢ ῥῆμα καὶ, ἢ ἀδύνα-
τον. καὶ ἀπώλεια δὲ στέρησις ἔστιν ἢ ῥῆμα ἢ τῶν πάντων, ἢ τῶν πλείστων. ἢ κίς δὲ
φυσίῃ ἀριστοτελικῶν ἐν τῇ ψυχῇ ἀπώλεια, καὶ προαιρέσεως ἐχομένων γενέσθαι στέρ-
ησις. οὐδεὶς γὰρ λέγει δικαιοσύνης ἔστιν ῥῆμα. κῆρυχὸς ὅτι ἐπιτάσσεται οὐδεὶς φέρει,
ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐναντίας εἴρηκε. μάλλον οὖν πλοῦτος. δόξης. τιμῆς. τῶν ῥῆμα. καὶ
μάλιστα τῶν ἀφαιρούμενων καλομένων ἀπώλεια ἔστιν ἢ στέρησις. διὸ καὶ ἔλε-
οι καὶ οἰκτρίῃ ἀφαιρούμενος ταῖς πλείσταις στέρησεσιν. ὁ μὲν ῥῆμα ἀριστοτελικῶν φυσί-
κῶν στέρησεων γὰρ τῆν ἀφαιρούμενον πρὸς τῆν τῶν ἐναντίων ἀφαιρούμενον. ἀλλὰ ταῦτα
μὲν ἀριστοτελικῶν. ἔστι δὲ μεταβάλλει ἅπαντα τῆς κατὰ φύσιν ἀφαιρούμενον, τῆν διαφο-
ρῶν αὐτῆς τῆν πρὸς τὰς ἀφαιρούμενας ἀφαιρούμενος ἀφαιρούμενος. λέγει δὲ οὕτως. Ὅσα δὲ ὡς κα-
τάφασις καὶ ἀπόφασις ἀντικείμενα. ἔως ῥῆμα, ὡς τε ἅπαντων ῥῆμα ἴδιον ἀφαιρούμενον
ἢ ἀφαιρούμενον, ἢ ἀληθὲς ἢ ψευδὲς εἶναι. Ὅτι μὲν γὰρ ταῦτα τῶν ἀφαιρούμενων ἔστι
καὶ ἀμύλια ἀφαιρούμενα, ἀφαιρούμενα. ἀφαιρούμενα γὰρ μάλιστα ἀλλήλων ἔστι, καὶ
ἀσυνάπαρτα. ἢ μὲν καθόλου ἀφαιρούμενα, τῆν ἀφαιρούμενα κατὰ φύσιν. ἢ δὲ καθόλου κα-
τάφασις, τῆν ἀφαιρούμενα ἀφαιρούμενα. οἱ ἴσως ῥῆμα, μὲν τὰ ἀφαιρούμενα τῆς κατὰ φύ-
σιν ἀφαιρούμενον ῥῆμα. τῆν δὲ διαφορῶν αὐτῶν τῆν πρὸς ἄλλους ῥῆμα ῥῆμα
ἀφαιρούμενον ἀφαιρούμενον ἀφαιρούμενον, ἔκρυπται ἅπαντα τῆς κατὰ φύσιν ἀφαιρούμενον ἀ-
φαιρούμενον. τῆν μὲν, ἀφαιρούμενον. τῆν δὲ ψευδὲς εἶναι τῶν ἀφαιρούμενων. λαμβάνει ὁ
δὲ ἀφαιρούμενον ἀφαιρούμενον ἀφαιρούμενον ἀφαιρούμενον, ὡς ἐν τῷ ἀφαιρούμενον ἀφαιρούμενον ἀφαιρούμενον.
ἅπαντα δὲ τῶν
ἀφαιρούμενων ἀφαιρούμενων, οὐδὲ ἀφαιρούμενον ταῦτα. οὐτε γὰρ τῶν ἐναντίων ῥῆμα μὲν, ἀφαιρούμενον
ἔστι. ῥῆμα δὲ, ψευδὲς. οὐτε τῶν πρὸς ἀφαιρούμενον ἀφαιρούμενων. οὐτε τῶν κατὰ φύσιν καὶ στέρ-
ησις ἀφαιρούμενων. ῥῆμα γὰρ ἀφαιρούμενον ἀφαιρούμενον ἀφαιρούμενον. ἀφαιρούμενον δὲ κῆρυχὸς
ἀφαιρούμενον οὕτως. τὰ κατὰ φύσιν ῥῆμα ῥῆμα ἀφαιρούμενον, ἀφαιρούμενον ἀφαιρούμενον λέγε-
ται. τῶν δὲ ἀφαιρούμενων ἀφαιρούμενων, οὐτε ἀφαιρούμενον οὐτε ψευδὲς ἀφαιρούμενον. καὶ
γὰρ ῥῆμα ἀφαιρούμενον καὶ ῥῆμα ψευδὲς, ἐν ἀφαιρούμενον ἀφαιρούμενον. πᾶσα δὲ ἀφαιρούμενον ῥῆμα. ὁ δὲ
ῥῆμα, ἐν ἀφαιρούμενον ἀφαιρούμενον. τῶν δὲ ἀφαιρούμενων, οὐδὲ κατὰ φύσιν ἀφαιρούμενον λέγεται, ἀλλὰ ἔστι
ἢ ἀφαιρούμενον ἀφαιρούμενον, μέλας. δὲ ἀφαιρούμενον, ἢ μισθὸς. ὄψις, τυφλότης. ἢ πᾶν δὲ ὅτι οὐτε
ἅπαντα τῶν ἐναντίων ἀφαιρούμενον ἀφαιρούμενον ἀφαιρούμενον ἀφαιρούμενον ἀφαιρούμενον ἀφαιρούμενον

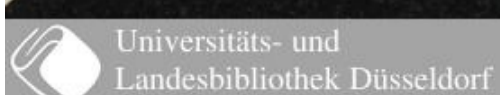
μὴ οὐχούτως εἶπεν, ὅτι οὐκ ἀναγκαῖον ὅς ποτε τῶν ἐναντίων διαφεύγῃται τὸ ἀληθές ἢ
ψεῦδος καθ' ἑαυτὰ, ἀλλ' ὅπως ἐφεξῆς ἐπέστησε. διέξεν αὖ τὸ ῥιούτῃ συμβαίνον, τὸ
διαφεύγει τὸ ἀληθές καὶ τὸ ψεῦδος αὐτῶν καὶ συμπλοκῆν λεγομένην ἐναντίων. ῥιούτα
δέ ἐστιν ἐνόησεν ἄνω τῶν τῶν ἐναντίων κατὰ τὸ ῥιούτῃ. οἷον τὸ νοσεῖν σακράτην, καὶ τὸ ὑγι-
αίνειν σακράτην. ἄμεσα γὰρ ἐναντία τὸ ὑγιαίνειν, καὶ τὸ νοσεῖν. ταῦτα δὲ καθ' ἑαυτὰ
μὴ πράγματα σημαίνει. καὶ φάσεις εἴσι μόνον. εἴ δὲ συμπλακείη, ἴσως γίνεταί. ὅμν,
ἀληθές. ὁ δὲ, ψεῦδος. δὴ ἄρ' ἂν δὲ ταῦτα πρῶτον μὲν, μὴ δὲ ἐναντία λέγειν, ἀλλὰ κα-
τὰ τὸ ῥιούτῃ τοῦ ἄνω τῶν ἐναντίων. τὸ γὰρ αὐτὸ, τῶν ἐναντίων δὲ δεικνύει. εἴ οὖν τοῦ
σακράτους νοσεῖν, καὶ τοῦ σακράτους ὑγιαίνειν μὴ δὲ ἐστὶ δεικνύει, οὐκ αὖ εἶναι ταῦτα
ἐναντία. καὶ συγχωρήσῃ δὲ τις ταῦτα ἐναντία εἶναι, οὐδέ οὕτως ἀναγκαῖον εἶναι. τὸ μὲν
αὐτῶν, ἀληθές εἶναι. τὸ δὲ, ψεῦδος. ὅγῃ μὲν γὰρ τοῦ σακράτους, ἔσται τὸ μὲν, ἀλη-
θές. τὸ δὲ, ψεῦδος. μὴ ὅγῃ μὲν δὲ, ἀμφοτέρω ψεῦδος. ὁ γὰρ μὴ ὄν, οὐτε νοσεῖν, οὐτε
ὑγιαίνειν ὁρθῶς ἀνελίγει. ἢ μὲν τὸ ἀνελίγειν, αἰετὸς γὰρ τὸ ἀληθές καὶ τὸ ψεῦδος, καὶ
ὅγῃ μὲν ὄν σακράτους. κατὰ γὰρ τοῦ μὴ ὄντος ἀποφασίς ἀληθές, ἢ σακράτους
οὐχ ὑγιαίνει. καὶ ἢ σακράτους οὐχ ἔνοσε. οὐ γὰρ ἐστὶ ταῦτα τὸ μὴ νοσεῖν τῶν ὑγιαίνειν,
ὡς πρὸς οὐδὲ τὸ μὴ ὄν, τῶν τυφλόων εἶναι. αὐτῶν τὸ τριχου, τὸ μὴ οὐχ ὑγιαίνει, οὐδὲ
ὄρα, ἀληθές εἶπεν. τὸ δὲ νοσεῖ καὶ τυφλός ἐστι, ψεῦδος. ταῦτα δὲ ἐκτετακτοῦ, καὶ αὐτῶν
τῶν καὶ συμπλοκῆν τὴν σέρεσι καὶ τὴν ἐξίην ἐχόντων. καὶ γὰρ καὶ αὐτῶν ῥιούτων, διὰ τὸ μὴ
διαφεύγειν τὸ ἀληθές καὶ τὸ ψεῦδος. οὐ μὴ ὄντος γε μὴδὲ γίνεται. ἀλλὰ μὴ ὄντος
μὲν ψεῦδος ἄμφο. τὸ, τε ὄρα καὶ τὸ τυφλόων εἶναι. ὅγῃ μὲν δὲ, οὐκ ἀναγκαῖον θάτε-
ρον, ὅταν μὴ πεφουκῆ ἢ ἐπιδὲ χεῖρα, ὡς αὐτῶν τὸ τριχου. ἢ μὴ δὲ πῶ πεφουκῆ, ὡς αὐτῶν
τὸ σκυλακίου. αὐτῶν μὲν τῆς ἀνελίγειν, καὶ ὄντος καὶ μὴ ὄντος καὶ πεφουκῆ, καὶ
μὴ αἰετὸν ἢ ἀληθές ἢ ψεῦδος εἶναι, ὡς εἴρηται πρότερον. ταῦτα μὲν οὖν ἀκρι-
βῶς δὲ δεικνύει. πῶς δὲ πρὸ σακράτους λέγειν ὅτε μὴ πεφουκῆ πεφουκῆ ἔχειν ὄφιν,
ἀμφοτέρω ψεῦδος ἐστὶ καὶ τὸ ὄρα καὶ τὸ τυφλόων εἶναι. ἀμα γὰρ τῶν ἄνω τῶν τῶν σακράτους
πεφουκῆ ὄρα καὶ ψεῦδος ἐπ' αὐτῶν, τὸ μὲν, ἀληθές ἐστὶ. τὸ δὲ, ψεῦδος. λεγουσὶ δὲ πρὸς
τοῦτο, ὡς τὸ σακράτους, καὶ αὐτῶν τῶν ἐναντίων, καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ φασί καὶ ἀποφασί
εἶς πρὸς δεικνύει πρὸς ἀληθές ὄρα. μεταβάς αὐτῶν σέρεσι καὶ ἐξίην, τῶν αὐτῶν πάλιν αὐτῶν
τὸ κινύου ἐχόντα, εἶς ἐκείνους ἀναφέρων τὴν ἐπὶ τῶν ἀμὰ τῆν ἄφῃ, μὴ δὲ τέρων
ἐχόντων διάταξι. ἀμὰ μὲν αὐτῶν τῶν αὐτῶν πάλιν ἐπὶ δεικνύει βουλόμενος, ὡς ἐπι-
σημοτικώτερος τοῦτο ὅταν δὴ ἄρ' ἂν. ἀμὰ δὲ ὡς πρὸς εἰώθε κατὰ φασί τῶν πρὸς δει-
κνύει, ὅταν τὸ πρὸς ἀληθές ὑπάρχει. μὴ ποτε δὲ φασί οὐδὲ ὄρα ὄρατος
εἶς ἄρα ἔχει τὴν ὄφιν, ὡς ἔχει τὴν ἀφῃ. οὐδὲ χῶμενος εὐθὺς αὐτῶν φασί, ἔως οὐ
διανοίξῃ τὰ βλεφάρων ἢ ἀπὸ μάξῃ. καὶ δὲ τὸ ἀφῃ, εὐθὺς ἀμὰ τῶν πεσεῖν τὸ ἔξω
αἴρος πηροῦντος, αἰθόμενον τὸ βρέφος κλαίει. εἴ δὲ ἔσται τοῦτο, αὐτῶν τοῦτο ἀρμόσει λέ-
γειν, ὅτι ἀμὰ τῶν ἄνω τῶν, ἀμφοτέρω ἐπ' αὐτῶν ψεῦδος ἐστὶ. φανερόν οὖν ὅτι
μόνα τὸ ἀληθές ἢ τὸ ψεῦδος διαφεύγει, ὅσα ὡς κατὰ φασί καὶ ἀποφασί ἀνελίγειται.

ἢ δὲ ῥῦτο, διαφέρει ἀπὸ τῶν ἄλλων εἰδῶν ἢ δὲ τοῦ ἀντικειμένου. καὶ οἱ ἀπὸ τῆς ποσῆς
 δὲ διίσχυρίζονται, ὅτι οὐδὲ τῶν κατὰ ἀπόφασιν λεγομένων οὐδέ γινέσθαι ἐναντίου.
 ἴω γὰρ ἂν τῆ ἀρετῆς ἐναντία, ἢ οὐκ ἀρετῆς. καὶ τῆ κακίας ἐναντία, ἢ οὐ κακία. ὑπὸ μὲν
 τῆ οὐκ ἀρετῆς καὶ τῆς κακίας περιούσης, καὶ ἄλλων πολλῶν. καὶ γὰρ λίθου καὶ ἰσ-
 πίου καὶ πάντων τῶν περὶ τῆς ἀρετῆς. ὑπὸ δὲ τῆς κακίας καὶ τῆς ἀρετῆς καὶ τῶν ἄλλ-
 ων πάντων. ἔσται οὖν ἐπὶ πάντα ἐναντία. καὶ τὰ αὐτὰ τῆ ἀρετῆς καὶ τῆ κακίας
 ἐναντία. ἢ μὴ ἢ ἀρετῆς τῆ κακίας ἐναντία, ἢ ἢ οὐ κακία, συμβήσεται καὶ σπουδαίους
 μέγα ἐναντία εἶναι καὶ φασίλοις. ἀρῶν δὲ ῥῦτο. καὶ μάλιστα ἢ καὶ τὰ αὐτὰ. καὶ
 μὴ καὶ ῥῦτο ἐναντίου. ὑφ' ὅ μὲν πάντα τὰ ὑποπίπτουσα ποιότητος εἶναι, ὡς
 ὑπὸ τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς κακίας. ὑφ' ὅ δὲ ἔσται ποιότητος καὶ ποσῆς, ὡς ὑπὸ τῆς ἀρε-
 τῆς καὶ τῆς οὐκακίας. ὑπὸ ταύτας γὰρ, καὶ ποιότητες καὶ ποσῆς καὶ ἐνέργειας, καὶ πάν-
 ὅτι οὗ ἐστὶ. καὶ ἐστὶ τοῦτο ἀπεμφάσθαι. οὕτως μὲν οὖν καὶ παρὰ τῆς στωϊκῆς διώ-
 ριζαι, τὰ τε ἐναντία, καὶ τὰ ἀντιφαστικῶς ἀντικείμενα. ὁ δὲ μιν ὁρατῶν ἀπὸ τῆς
 καὶ ταύτας λέγει, μὴ ἰδίῳ εἶναι τῶν κατὰ ἀπόφασιν ἀντικειμένων, ῥῦτο ἀρετῆς ῥῦτο
 ἀληθῆς καὶ ῥῦτο ψευδῆς. οὐτε γὰρ μόνους, οὐτε πάντων ἀπὸ τῆς ὑπάρχει. οὐ μόνους μὲν, ὅτι
 καὶ τῆς ὁμοτιμῆς καὶ τῆς ἀπομοτιμῆς ἴσους ὑπάρχει ῥῦτο ἀναγκαστικῶς. οἷον,
 νῆ τῆς ἀθνητῶν ἔπραξα τάδε. οὐ μὰ τῆς ἀθνητῶν οὐκ ἔπραξα. ἀλλὰ καὶ τῆς θάου-
 μαστῆς φασί ῥῦτο ὑπάρχει. ὡς καλός γε ὁ πῆραυς. καὶ τῆς ψεκτικῆς οἷον φασί
 λός ἐστιν, οὐ φασί λός ἐστιν. οὐκ ὄρα μόνους ὑπάρχει τῆς κατὰ ἀπόφασιν ῥῦτο. ἀλλ' οὐ
 δὲ πάντων φασί. αἱ γὰρ ἢ ῥῦτο μῆσθαι χερόν ἐκλιόμενα προτάσεις, οὐτε ἀληθῆς
 ἢ ῥῦτο, οὐτε ψευδῆς, διὰ τῆς ῥῦτο ἐνδεχόμενου φύσιν. οὐτε γὰρ ῥῦτο ἔσται μαχία ἀ-
 ληθῆς, οὐτε ῥῦτο οὐκ ἔσται. ἀλλ' ὁ πότερον ἔτυχε. πρὸς δὲ ταύτας, ἔμεσι μὲν φασί λέ-
 γειν, ὅτι τε πῆραυ ὄντων τῶν ἀντικειμένων, ῥῦτο ἐνός ἰδίῳ ῥῦτο. οὐ πρὸς πάντα, ἀλλ' ὡς
 πρὸς τὰ βία ἀπὸ δὲ δωκεν. ὅτι ἢ πῶν τῶν τε πῆραυ ῥῦτο ἐν μερίδι ῥῦτο ἀληθῆς ἢ ῥῦτο
 δὲ, οὐ κατὰ πῆραυ ἀπεφῆρα, ἀλλ' αὐτῶν μόνων τῶν ἀντικειμένων ῥῦτο ἐποίησε.
 χωρὶς δὲ ῥῦτο φασί πῆραυ λέλυται ταύτας ἐν ταῖς ἰδέσθαι ῥῦτο ῥῦτο ἀξίω-
 ματος ῥῦτο ἀφορίζομένου ῥῦτο ἀξίωμα, ὅ ἐστιν ἀληθῆς ἢ ψευδῆς. οὐ γὰρ ῥῦτο ὁμοτιμῆς οἷον τε
 ἀληθῆς εἶναι ἢ ψευδῆς. ἀλλ' εὐορκῆν μὴ ἔπορκεν ἐν τῆς ὁμοτιμῆς φασί. ἀληθῆς εἶναι
 δὲ ἢ ψευδῆς ἐν αὐτῆς, οὐ χροῖόν τε, καὶ περὶ ἀληθῆς ὁμοτιμῆς ἢ ψευδῆς. καὶ ῥῦτο
 μαστῆς δὲ πλεονάζου τῶν θαύμασι πῆραυ ῥῦτο ἀξίωμα, καὶ ῥῦτο ψεκτικῆς τῶν μομίμων, οὐτε
 ἀληθῆς ἐστὶ ἢ ψευδῆς. ἀλλ' ὁμοτιμῆς ἀληθῆς ἢ ψευδῆς. ἀλλ' αὐτῶν μὴ ἀπὸ τῆς στωϊκῆς
 ἀκριβοῆς ἔστωσαν αἰλύσεις. μή ποτε δὲ ἀποϊκώτερον ἐπελθῆναι δὲ τῶν λόγων. ῥῦτο
 ὁμοτιμῆς νῆ τῆ ἀθνητῶν, οὐτε ἀληθῆς οὐτε ψευδῆς δηλοῖ. συμπενοῖ μὲν δὲ πάντως προτά-
 σεις ἢ ἀληθῆς ἢ ψευδῆς, ἢ μὴ ἀληθῆς ἢ πρότασις, εὐορκῆν ποσῆς, ἀλλ' οὐκ ἀληθῆς εἶναι. ἢ γὰρ
 πρότασις εἶχε ῥῦτο ἀληθῆς. ψευδῆς δὲ συμπενοῖ μὲν, ἔπορκεν ἀναγκαστικῶς, οὐ ψευδῆ
 εἶναι. καὶ ῥῦτο μαστῆς δὲ ῥῦτο πρὸς τῶν σινάπτι, τῆ καλός ὁ πῆραυ ἐστὶ. καὶ ῥῦτο ψε-
 κτικῆς ὁμοτιμῆς τῶν προτάσεων ῥῦτο ἀληθῆς ἐχουσῶν ἢ ῥῦτο ψευδῆς. περὶ δὲ τῶν ῥῦτο μέλ

λογητα χρονον αντιφασειν, οι μεν σωινοι, τα αυτα δοκιμαζουσι, αφορ και αυτι
των αλλων. ως γρ τα περ των παρων και παρεληλυθόντων αντικειμενα, ουτως
και τα μελλοντα αυτα τε φασι, και τα μορια αυτων. η γρ το εσται αληθες εστιν,
η ουκ εσται, δεδι ηρι ψευδης η αληθης ειπαι. δεδι οτα γρ και αυτα τα μελλοντα.
και εμεν εστιν αμαχια αυριου, αληθες εσται οτι εσται. εδε μη, εσται ψευδης το
επειν οτι εσται. ητοι εσται η ουκ εσται. ηρι ορα αληθες η ψευδης διατερον. οι μω
ροι παρι πατητι νοι, την μεν αντιφασιν την ες το μελλον, αληθης η ψευδης ειπαι λε
γουσι. ποτερον δε εσται μοριου αυτων αληθες, και ποτερον ψευδης, αληπιου ει
ποι τη φουσει και ασια του. την μεν γρ αντιφασιν εφ ου τι προσω χρονον, ουκωλυει
λεγειν οτα η εσται η ουκ εσται. των δε με παρι εχο μωων εν αυτη μοριω, εκατερον.
οιου, το εσται η ουκ εσται αφορι σμενωσ. αυ μεν του παροντος και παρεληλυθόντος
χρονου, ηδη εσται αληθης η ψευδης. οσα δε περ του μελλοντος αφοραυεται, ηδη μεν ουκ
εστι η αληθης η ψευδης. εσται δε, η ρια. η ρια. ταυτα μεν ουν αρκειτω παρος τω νω
σρα του. συμπληρωθεις το δε παρ του αρισοτελουσ παρι της των αντικειμενων δι
αφορας λοτου, καλωσ αν εχοι και τα αρχου του παρι αυτου, εν τω παρι αντικειμε
νων βιβλιω αρχε τυ πα των ερη μωων οντα πα εγραφθαι. και μαλιστα οτι ου
δε ο εφορ ιαμβλιχος αρου του βιβλιου τι τοις υπο μημασιν ενεταξε. και
ισως ουκ ηλθεν ες αυτην. ου γρ αυ αυτη πα ηκεν, ο το του αρισοτελουσ παρι αντι
κειμεν βιβλιου επισκεψαμ. εχθ δε ουτως. και κτ νομου και κτ φουσιν αντικειοται
αη ηλοις λεγει. τα μ, ως εν αυτια. οιοι, ααθου, κακω. κη υγιες, καμμου η κη αληθες,
ψευδει. τα δε, ως εξισερησει. οι, ζωα, θανατω. κη οφης, τυφλοτητι. ε ετω σημα,
λαβα. τα δε, ως παρος τι πως εχουτα. οιοι, διπλασιου, ημισει. ερχου, ερχο μω.
κη δε ποροου, δε πορο μω. τα δε, ως και φασις, ε αποφασις. οιοι, η ανθρωπων
η μεν, τω μη η μεν. ε το ποουδαιον η μεν, τω μη η μεν. εκθεμενος ουτως τας τεσαρας
αντιθεσεις, ε πα ε ταυτα παρι της διαφορας αυτων. Διαφερουτι δε ταυτα αλλα
λων. οτι τα μεν εν αυτια, ουκ αναγκα αμα εστιν, ουδ αμα φθειρεται. υγια
γρ, νοστω εν αυτιου. και ερεμια, κη ησει. αη ουτε υγια νοστω σιωπαρχη, ουτε ερε
μια κη ησει. ου δε μαλ αμα εστιν. ου δε μαλ αμα φθειρεται εκατερον αυτων. εξισ δε
εσκεστος ε ερεκσις διαφερουτι γουτω. οτι τα μ, εν αυτια μεταβαλλειν πεφουκεν ες
αλληλα. οι, η υγιες ες η καμμου. κη η καμμου ες η υγιες. κη η οξυ ες η βαρυ. κη η
βαρυ, ες η οξυ. εξισ δε κη ερεκσις ουκ εστι. αη εξισ ερχη μ, ες ταυ ερασι. ερεκσις δε
ουκ ερχη ες ταυ εξισ. η μεν γοφου, θνασκη. η δε εθνασκον, ου δε ποκα ησει. ολωσ δε
εξισ μ, εν τω οχα τω κτ φουσιν. ερεκσις δε, εκ λφης τω κτ φουσιν. τα δε παρος τι, αμα
αναγκα κη εστιν ε φθειρεται. αδυνα γρ διπλασιου η μεν, ημισου δε μη. και
ημισου μεν η μεν, διπλασιου δε μη. κη αικα τι εστιν διπλασιου, αμα κη ημισου η.
κη αικα τι φθειρεται διπλασιου, αμα κη ημισου φθειρεται. και φασις δε ε αποφασις και
ηρος, ει δε α κη μω, εν τι. ε αληθες κη ψαυδης μω, εν τι σηματη και. η γδ ημεν ανω

ἄληθες ἐν ἡμῖν, ὅκκα ὑπάρχει. ψευδές δὲ, ὅκκα μὴ ὑπάρχει. ὁ δὲ ἄλλος λόγος καὶ αὐτὸς
 τὰς ἀποφάσεις. καὶ γὰρ ἄλλὰ ἀληθὴς ἢ ψευδὴς πρὸς τὸ πρᾶγμα τὸ σημαζόμενον. ἀλη-
 θὴς μὲν, ὅκκα ὑπάρχει. ψευδὴς δὲ, ὅκκα μὴ ὑπάρχει. ἐπιπέδιον μὲν καὶ κακὸν, μέ-
 σοι δὲ, τὸ μήτε ἀγαθὸν μήτε κακόν. Ἐπολλῶν κὺ ὀλίγων, τὸ μέτριον. κὺ βραδέος κὺ τα-
 χέος, τὸ ἰσοτάχης. ἐξίος δὲ καὶ σερήσιος, οὐδὲν ἐν τῇ μέσῳ. ζώας τε γὰρ κὺ θανάτω
 μεταξὺ, οὐδὲν. καὶ ὁράσιος κὺ τυφλότητος. ἐμῆτις λέγοι, τὸ μήπω γεγόμενον ζώ-
 ον, ἀνὰ γένεσιν, μεταξὺ ἡμῶν ζώας καὶ θανάτου. καὶ τὸ μήπω βλέπων κινιδίου,
 μεταξὺ ἡμῶν τῶτε τυφλῶσθα κὺ ὀρνῆ. οὐτῶ δὲ λέγει, καὶ συμβεβηκός ἀποδώσει τῶν
 μεσότητων. οὐ γὰρ τὸ οἰκείον ὄρον τῶν ἐναντιωτάτων. τὰ δὲ πρὸς ἡμῖν, ἐπιπέδιον χεῖται με-
 σότητας. μεταξὺ γὰρ τῶν ἀποφάσεων καὶ δούλων, τὸ ἐλεύθερον. καὶ μεταξὺ τῶν μεί-
 ζοντος κὺ μείοντος, τὸ ἰσοῦ. καὶ μεταξὺ τῶν πλατέος κὺ στενοῦ, τὸ ἐφαρμόζον. καὶ τῶν ἄλ-
 λων ἐναντιῶν ἐνυρεθῆσται τὰ μέσοι. ἢ κὺ ὄνομας μέσοι, ἢ καὶ ἀνώνομοι. καταφά-
 σις δὲ μεταξὺ, οὐδὲν ἐναντιῶν. οἷον τῶτε ἡμῶν ἀνθρώπων, καὶ τῶν μὴ ἡμῶν. καὶ τῶν ἡμῶν
 μοισίκοι, τὸ μὴ μοισίκοι. Ἐὐλοῦ δὲ ἀνάγκη καταφῆσαι ἢ ἀποφῆσαι λέγονται πρὸς ἄ-
 πλοιοι. καταφῆσαι μὲν, ὅκκα ἡ εἶναι δηλοῖ. οἷον ἀνθρώπων. ἰπποῦ. καὶ σὺν ὑπάρχοντι
 γούτω. οἷον ἀνθρώπων μὲν, τὸ μουσικῶν ἡμῶν. ἰπποῦ δὲ τὸ πολεμιστῶν. ἀποφῆσαι δὲ, ὅκ-
 κα μὴ ἡμῶν ἢ δαλῶν. οἷον, μὴ ἡμῶν ἀνθρώπων, ἢ μὴ ἡμῶν ἰπποῦ, ἢ μὴ σὺν ὑπάρχοντι
 ἰπποῦ. οἷον, μὴ ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων μουσικῶν, ἢ μὴ ἡμῶν τῶν ἰπποῦ πολεμιστῶν. με-
 ταξὺ δὲ γε τὰς καταφάσεις αὐτὰς κὺ ἀποφάσεις, οὐδὲν. Τῶντα μὲν οὖν καὶ ἀρχύ-
 τας πᾶσι τῶν ἐναντιῶν μὲν πρὸς ἀλλήλα διαφορᾶς ἀνεγγραφέν. ἅμα καὶ τῆν φύ-
 σιν αὐτῶν πρὸς ἀλλήλα ἀκριβέστερον. καὶ γούτως τὰ ὑπὲρ ἄριστο τέλοισι φημι μὲν ἀνο-
 λουθᾶ ἐστίν, ὡς ἐκ τῶν φημι μὲν δηλοῦν γέγονεν. ἐξῆς δὲ ὁ ἄριστο τέλοισι διαίρεσις τῶν
 τῶν ἐναντιῶν πρὸς ἡμῖν. ἢ Ἐ ἀρχύτας πρὸς ἀλλήλα. καὶ μετὰ αὐτῶν, ἀλλήλων τῶν
 τῶν ἐναντιῶν ἐπέσει. ἔχει δὲ οὕτως τὰ ὑπὲρ ἄριστο τέλοισι. φημι μὲν δὲ ἐστὶν ἀγαθῶν
 ἢ ἀνάγκης κακῶν. ἔως γού, αὐτὸ δὲ τῶν πλείστων, αἰεὶ τῶν κακῶν ἀγαθῶν ἐναντιῶν ἐστίν.
 Τῶντα γού πᾶσι τῶν ἐναντιῶν φημι μὲν πρὸς ἡμῖν, χησιμαῖ οὐτῶ πρὸς τε τῆν
 ὄλην τῶν καλῶν ἡμεῶν, καὶ πρὸς τῶν τόπων ἐυρεσις. ἐστὶ δὲ τῶντα, ὅτι τῶ
 μὲν ἀγαθῶν κακῶν πάντως ἐναντιῶν. τῶ δὲ κακῶν, ποτὲ μὲν ἀγαθῶν. ποτὲ δὲ κακῶν.
 δεύτερον ὅτι, οὐκ ἀνάγκη γού ἕτερον τῶν ἐναντιῶν ὄντος, καὶ τὸ ἕτερον πάντως εἶναι.
 αὐτὸ μὲν τῶν ἀτόμων, πάντως οὐκ ἐστίν. ἴστω, ὅτι πρὸς ἡμῖν ὑποκείμενον τὸ ἀλλοῦ, ἢ τῶ
 γένει ἢ τῶ ἰσίδει ἐστὶ τὰ ἐναντία. καὶ τεταρτῶν, ὅτι τὰ ἐναντία, ἢ ἐν τῶ αὐτῶ γενεῖ ἐστίν,
 ἢ ἐν ἐναντιοῖσι γενεῖσι, ἢ αὐτὰ γενεῖσι. τοῦτων δὲ γού μὲν πρῶτον, ὅτι ἀγαθῶν κα-
 κῶν ἢ ἀνάγκης ἐναντιῶν ἐστίν, δι' ἐπαγωγῆς τῆν πίστιν ἐποιήσατο. διὰ γὰρ ὑγείας καὶ
 νόσου, καὶ δικαιοσύνης καὶ ἀδικίας, τὸ καθόλου καλεσκέυασε. τὸ δὲ ὅτι τῶ κακῶ πο-
 τὲ μὲν ἀγαθῶν ἐναντιῶν, ποτὲ δὲ κακῶν, ἀπὸ τῶν κατὰ γού δεισι καὶ ὑποβολῆν καὶ με-
 σότητα σὺν ἐλοῖσατο. τῆ γὰρ ἐνδεία, ἢ τε μεσότητος ἐναντιῶνται, καὶ ἢ ὑποβολῆ.
 ὡς τῆ δειλία, καὶ ἀνδρία καὶ θρασύτης. καὶ τῆ ψυχρότητι γού σώματος ἀσυμμετρία.

ἢ τε σύμμερος κρᾶσις, κῆθερμότερα. ἐν δὲ τῷ περὶ ἀντικειμένων βιβλίῳ, προσέθηκε
 κερτὶς ῥόποις ῥύρις τῶν ἐναντιώσεων, κῆ τῶν μήτε ἀθάτων μήτε κακῶν, πρὸς
 τὰ μήτε ἀθά μῆτε κακὰ, οὕτως λέγει. ῥ λευκῶν, τῷ μέλανι. κῆ ῥ ἰλυκῶν, τῷ πῶ
 κρῶ. κῆ ῥ ὄξυ, τῷ βαρῶ. κῆ τῆ κινήσει, ῥ ῥάσι ἐναντιούσῃ. ἀλλὰ ἐν πάσῃ δὲ ἐν ἐναν
 τίου εἶναι. μὴ δὲ τῷ κακῶ, διὸ φησὶ ἐναντία εἶναι. τό, τε ἀθῶν, καὶ ῥ ἀντικείμε
 νον κακῶν. ὡς τῆ θρασύτητι, ἢ τε ἀνδρεία, ἢ δειλία. κῆ τῷ ἀθῶ, διὸ κακὰ φάσκει
 ἐναντία. ὡς τῆ ἀνδρεία, ἢ θρασύτητι, κῆ δειλία. κῆ τῆ μέσῃ, ἢ τε ὑποβολῆ καὶ ἢ
 ἔλλειψις. ῥ ῥίτου δὲ πρὸς μὲν τὸ πρῶτον, ὡς ῥ μὲν κῆ ῥ αὐτὸ τῆ θρασύτητι ἕκαστα
 ἀντικείμεν, ἄρπος ἀνὸς λόγος. ῥ δὲ ὡς μὲν κακῶ ῥ ἀθῶν ἀντίκειται, κῆ ὡς ἀσύμμερῶ
 ῥ σύμμερῶν, ἐν εἶναι. ὡς δὲ ὑποβολῆ τῆ θρασύτητι, ἀντίκειται ἢ ἔλλειψις, ἢ κῆ τῷ δει
 λίαν οὐ δὲ ἄτοπον. πρὸς δὲ ῥ δὲ ὑπεροχῆ, ὅτι κῆ ὡς ἀθῶν ἐν εἶναι ἀντικείμενον ῥ
 κακῶν. ἢ ὡς ἀσύμμερῶν, ἐν ῥ ἀσύμμερῶν. ὅπως νοητῶς κῆ ἐν ὑποβολῆ θεωρεῖται κῆ
 ἐν ἔλλειψι. οὐ γὰρ ὡς ὑποβολῆ καὶ ἔλλειψις πρὸς ῥ σύμμερῶν ἀντίκειται, ἀλλὰ ὡς
 ἀσύμμερῶν. ἢ δὲ ἔλλειψις πρὸς τὸ ὑποβολῆ, κῆ ῥ ποσῶν ἀντίκειται. κῆ γὰρ τὰ
 πάθη καθόσον ἐστὶ διαμετρετὰ, ποσῶν ἐστὶ. κῆ ἄριστο τέλει δὲ ἐν δέικνυται τῆ κατ' ἀπο
 ῥ ἄπο ἀντιθέσει, ῥ πῶν. κακῶ δὲ, ὅτε μὲν ἀθῶν ἐστὶ ἐναντιῶν. ὅτε δὲ, κακῶν. οὐ γὰρ
 τῶν ῥ ῥ ῥ τῷ, κῆ ἀθῶν κῆ κακῶν. ἀλλὰ μὲν τῷ κῆ μὲν ῥ ἀθῶν. κῆ δὲ ῥ, κακῶν.
 ὡς τε ῥίς μὲν ἄκροισ, διὸ τὰ ἐναντία. ῥ μὲν ἕτερον ἄκρον, κῆ ῥ ποσῶν. τὸ δὲ μέσον,
 κῆ ῥ ποσῶν. ὡς σύμμερῶν ἀσύμμερῶν. ῥ γὰρ μέσον ποσῶν, οὐκ ἐστὶ τῷ ἄκρον ἐναντιῶν
 ὡς ποσῶν. οὐ γὰρ πᾶσι δὲ ῥ κῆ ῥ ποσῶν. ῥ δὲ μέσον, ὡς ἐν ἀμφὼ τὰ ἄκρα
 ἐναντία. ὡς γὰρ ἀσύμμερῶν πρὸς σύμμερῶν. ἢ ὡς κακία πρὸς ἀρετῆν. μιν ῥα πρὸς δὲ
 ἀντιτάται. ἐν μὲν, ὅτι ἀτελῶς ἔχει ἢ τῶν ἐναντιῶν διαίρεσις. οὐ γὰρ προσέθηκεν ὅτι κῆ
 ἀδιάφορον ἀδιάφορῶ ἀντίκειται. ὅπως ἐν μὲν τῶν ἀντικειμένων βιβλίῳ προσέθηκεν
 ῥ πῶν, εἰναίτινα ῥόποι ἀντιθέσεως. τῶν μήτε ἀθῶν πρὸς τὰ μήτε ἀθά, μῆ
 τε κακὰ ὡς εἴρηται πρότερον. ἀδιάφορα δὲ αὐτὰ οὐκ ἐκάλεισεν ὡς οἶμαι. διὸ νεώ
 τερον ἴω ῥ ῥ ἀδιάφορου ὅτι πρὸς τῶν ῥα τῶν ῥα τῶν τεθεῖν. ἐν ταῦτα δὲ αὐτῶν οὐκ ἐμνή
 σθη. διὸ ἄμφω βητησίμου ἴω, μῆ ποτε οὐ μένον ἀδιάφορον ἀδιάφορῶ, ἀλλὰ καὶ
 ἀδιάφορον κακῶ ἀντίκειται. ὡς δὲ ῥ τεχνικῶν μέσον ἐν τῷ ἀτεχνῶ κακῶ ὅτι
 ἐναντιούσῃ. ἢ ῥ ῥ ῥ τῷ μεθύσει. καὶ αὐτῶν ἀθῶν μέσον ἐναντιῶν, ὡς ῥ
 οἰνωσῆται ῥ ῥ ῥ. ἀλλὰ τὰ μὲν δὲ ἢ λήθεις. καὶ γὰρ ῥ ῥ ἀτεχνῶν μέσον, εἴ ποτε κῆ
 αὐτῶν πᾶσι λέγεται. καὶ ῥ ῥ ῥ ῥ. ῥ μὲν, ἀθῶν. ῥ δὲ, μέσον. ὅταν ῥ μῆ
 οἰνωσῆται δὲ ῥ. καὶ ῥ μεθύσει. ῥ μὲν, κακῶν. ῥ δὲ, μέσον, ὅταν ῥ οἰνωσῆται δὲ
 ῥ. ἢ οὕτω μέσον μὲν μέσοις. ἀθῶν δὲ κακῶν ἀντιθέσει προσέκει. ἄπο ἀνεξέ
 ταστα καταλιμπάνων, ἄτοπον ἐποίει. μνημονεύσας δ' ὅλων αὐτῶν ἐξέταξον,
 μῆκος ἐπέσῃ ῥ ἀσύμμερῶν τῆ ῥα γῆ. ἕτερον δὲ ἀντιτάται ὅτι ῥ ἀνὴρ περὶ
 μῆκος κῆ ἀθῶν ἀθῶν δὲ κινύσῃ ἐναντιῶν. ῥ γὰρ φροῦνίμῃ πᾶσι τῶν, τῆ φροῦνίμῃ
 ῥάσει ἐναντιῶν φῆ. ἢ τῆ φροῦνίμῃ ἢ δὲ τῆ, τῆ φροῦνίμῃ λῦσῃ. κῆ ἢ ἄλλα τὰ ῥα αὐτὰ,

ἄπορ ἔσται ἕως λέγεσθαι δοκῆ. ἀλλ' οὐκ ἔστι ἐναντία συμφρονῶντα πρὸς τὸν ἕνα
 σκοπὸν. κἢ τὸ ἐν τέλος ἑνὶ ἄμφω ποιοῦντα ἐμφροῦνως. ἢ δὲ ἔστι ὅλως ἐν ἑνὶ τοῖς
 ἐναντίωσι, ὡς οὐκ ἀβίου πρὸς ἀβίου ἔστι, ἀλλ' ὡς μέσου πρὸς μέσου. ὡς γὰρ περὶ
 πάλαιος πρὸς γάσιον, κἢ ὡς ἡδονὴ πρὸς λύπην ἀντίκειται. ζήτησι δ' ἀντι, διατί
 κακῶ μὴ κακῶ ἀντίκειται, ἔσται μέσον μέσω, ἀβίου δὲ ἀβίου οὐκ ἐναντιοῦται. ἔστι
 τεον, ὅτι τὸ μὴ ἀβίου, ἔστι κἢ ἀποῖν. τὸ δὲ κακῶν, ποικίλον. ὡς πρὸς ὅτι πάλαι
 χροῦ τὸ μὴ τυχεῖν κατ' ἐπίσταται, κατὰ τὴν ἕξιν τὸν σκοπὸν βολῆν. τὸ δὲ ἀποτυ
 χῆν, κἢ πολλὰ. κἢ γὰρ τὰς ὑποβολὰς κἢ τὰς ἐνδείας, οὕτως τὸ μὴ ἀβίου ἐν ὄν, οὐκ
 ἐναντιοῦται πρὸς ἑαυτὸ. τὸ δὲ κακῶν ποικίλον ὄν, ἐναντιοῦται. τὸ δὲ μέσου, οὐ δὲ
 αὐτὸ ὡς μέσου ἐναντιοῦται, ἀλλὰ κατ' ἡμέραν φύσιν, μέσου ἔστι. ὡς γὰρ λευκῶν μέ
 λανι. κἢ ἰλυκῶν πικρῶν. τὸ μὴ τοὶ κακῶν, οὐ κατ' ἄνω, ἀλλὰ κἢ τὴν ὑποβολὴν κἢ τὴν
 ἔλλειψιν, κατ' ἡμέραν κἢ ἀσύμμετρά κἢ κακῶ ἔστι. ὡς πρὸς δὲ διὸ ἀλλοτῆ οὐκ ἀντίκειται, ψευ
 δὴ δὲ διὸ ἀντίκειται, ὡς αὐτὴ τῆς ἐνδείας χρομῆς ὑλῆς τὸ πᾶν, ἔσται οὐδεὶς, οὕτως ἀβίου
 μὴ ἀβίου οὐ μάχεται. κακῶν δὲ κακῶ μάχεται. διὸ πρὸς οἰνομομίαν κἢ ἐλευθε
 ρία οὐ μάχεται. καίτοι ἢ μὴ, σάξιν βουλεύεται τὰ χεῖματα. ἢ δὲ, προῖεσθαι. ἀλλ'
 ἀμφω ἑνὶ καιροῦ ποιεῖσθαι, σὺν ἄπῳται κἢ τὸ ἀβίου. θρασυτῆς δὲ κἢ δειλία,
 μάχεται. κἢ ταῦτα τῆν δὲ τῶν ἐναντίων τὴν διαφορὰν ὁ ἀριστοτέλης τῶ ἀρχύτα πρᾶ
 κολουθῶν, προτέθηκε. γράφει γὰρ οὕτως ἐκείνος ἐν τῷ περὶ τῆ ἀντικῆ μὲν βιβλίῳ, τὰ δὲ.
 1. ἔστι τῶν ἐναντίων διαφορὰν τῆς. τὰ μὲν δὲ, ὡς ἀβίου κακῶ ἀντίκειται. οἷον ὑγίεια,
 2. νόσος. τὰ δὲ, ὡς κακῶν, κακῶ. οἷον ἐλευθερία, ἀστυγία. τὰ δὲ, ὡς οὐδέτερον οὐδέτερον.
 3. οἷον λευκῶν, μέλανι. βαρὺ, ἠεὶ ὕψω. τὸ πρᾶ τῆς γεωμετρίας ἀδιάφορον καλέσας ἀλλοῦ
 οὐδέτερον, ὡς ἀριστοτέλης τῆ τῶν ἀκρω ἀποφάσει, οὐτε ἀβίου, οὐτε κακῶν αὐτὰ
 καλῆ. ἐπὶ ὀλίγων δὲ φησὶ τὸ τοῦ κακοῦ πρὸς τὸ κακῶν ἐναντίωσι ἔστι ὅρα. ἐπὶ ἐκεί
 νων γὰρ μόνων, ἐφ' ὧν τὸ μὴ ἀβίου, ἐν μέσῳ τῆν θεωρεῖται. τὸ δὲ κακῶν, ἐν ὑποβο
 λῆ ἔλλειψιν. κἢ αὐτὴ τῶν δὲ αὐτῶν ἀμφω, ὡς ἐν κακῶν πρὸς τὸ ἀβίου ἀντίκει
 ται. ζήτησι δὲ ἄλλοι οἶμαι, ἢ μὴ πᾶν ἀβίου ἔχον ἀντίκει μὴ κακῶν, ἐν συμμετρίᾳ θεω
 ρεῖται. κἢ πᾶν κακῶν, ἐν ἀσύμμετρίᾳ. ἢ γὰρ τῶν οὐκ ἐπὶ ὀλίγων ἔστι. κἢ κακοῦ πρὸς
 κακῶν ἀντίθεσις. ἢ γὰρ ἀσύμμετρίᾳ, κἢ ὑποβολῆν γίνεται κἢ ἔλλειψιν, ἄπορ ἀντι
 4. κἢ τὰ ἀλλήλοισι ὡς κακῶ. ἢ πολλὰ. κἢ τὰ μὴ οὕτως. ἔστι δὲ τῶν ἐναντίων, οὐκ ἀνά
 5. κἢ οὐκ ἀνάθερον ἢ, κἢ τὸ λοιπὸν εἶναι. ἔως ἑνὶ, οὐκ ἀνάθερον τὸ προσεῖσα κρᾶται. Δεῦ
 6. τερον θεώρημα εἶναι περὶ τῶν ἐναντίων πρᾶδιδώσι. ὡ πρᾶτερον ἔχουσα μετὰ τὴ
 7. διαφορὰν τῶν ἐναντίων πρὸς τὰ πρὸς τὴν διλοῦντες. διὸτι αὐτὴ μὴ τῶν ἀνευ συμ
 8. πλοκῆς ἐναντίων, οὐκ ἀνάθερον ἀνάθερον ἢ, καὶ τὸ λοιπὸν εἶναι. οὐ γὰρ ἔστι ἕξιν
 9. ἔστι, ἀνάθερον κἢ νόσον εἶναι. τὰ δὲ πρὸς τὴν, ἀλλὰ σμυπᾶρχῆ. αὐτὴ δὲ τῶν σμυπᾶρχῆ
 10. μὲν ἐναντίων, τᾶν δὲ ἔστι τὰ ἄρμα, ὡς ὅταν λέγω, σμυπᾶρχῆ τῆν ὑγίαιαν. σμ
 11. κρᾶ τῆν νόσον. αὐτὴ τῶν οὐκ ἐνδείας χρομῆς, ἀλλ' ἀνάθερον ἕως ἀνάθερον μόνον ὑπᾶρ

χει· ρύτων δὲ τὸ πρῶτον ἀριστοτέλης μὲν καὶ ὑποθεσίμῃ ἔλαβε τὸ πᾶν τὰς ὑψαί-
μας, καὶ πᾶν τὰς λευκοὺς εἶναι, τὸ μὴ δὲ ἀλλήλων ἢ ἰσότητι τᾶν ἀνθία, ὡς πρὸς τὰ
πρὸς τὴν δὴ λῶν. οὐ συγχωρήσονται δὲ ὅσοι τᾶν ἀνθία ἀρχὰς ἔθεντο. οἷτε ἄλλοι, καὶ οἱ ἡρα-
κλείτεροι. εἶδ' ἔτερον τῶν ἐνανθίων ἐπιλείψει, οἱ χοῖροι ἀπὸ πάντων ἀφανισθέντα.
διὸ καὶ μέμφεται τῷ ὀμῆρῳ ἡράκλειτος εἰς τὸν ἔπος, (ὡς ἔρις ἔκτε θεῶν ἔκτ' ἀνθρώπων
ἀπόλοιτο. οἱ χήσεσθαι γὰρ φησι πάντα. ἐν μέντοι τῷ ἔξῃ οὗ ῥυτὸ δέικνυται, τὸ μὴ
ἀμαυτὰ ρεῖν τᾶν ἀνθία ἐν τῷ ἰσότητι, ἀλλ' ὅτι οὐ χᾶμα οἷον τὸ σπικράτην νοσείν καὶ ἴ-
σῳσθαι. οὐ δὲν δὲ κωλύει ἄλλ' ἰσότητος, ἀλλ' οὐ γὰρ ἴσῳσθαι. εἰ δὲ συμφωρῆναι τῷ πρῶ-
τῳ καὶ ῥυτῷ βούλοιο τὸ ἴσῳσθαι, οὕτως ἀνέκδοξον. καὶ γὰρ μὴ ἐν δὲ χεῖρα ἀμαυτὰ ἴσῳσθαι
σπικράτην καὶ νοσείν, οὐ δὲ ἄλλο οὐδὲ γὰρ ἴσῳσθαι ἐν ἰσότητι. εἰ πάντες οὖν ἴσῳ-
αῖ νοσῶμεν καὶ ὑποθεσίμῃ, οὐ καὶ ἀνθία νοσῶσιν οὐδαμῶν. εἰ τὸν πρῶτον δὲ ἀλλοῦ πᾶν τὸ ἀλλοῦ τῷ
ἀριθμῷ, μὴ ἀπὸ τᾶν ἀνθία ἄλλ' ἰσότητι, ἀλλ' ἰσότητι τῶν ἰσότητων καὶ λυτῶν ἀμαυτῶν
ἴσῳσθαι, ἀλλ' τῷ θερμῷ ἰσότητι τῶν ἰσότητων. ἢ πρῶτον μὲν, οὐ καὶ τὸ ἀλλοῦ συμβαίψει. ἀλλ' ἢ μὴ
ἀφῆ, ἀλλ' ἴσῳσθαι. ἢ δὲ γεῦσις, ἢ δὲ εἶ. ἔπειτα δὲ, ἐκ τῆς συνπαρέχειν ἀλλήλοισι ἰσότητι καὶ λυ-
τῶν, ἐν τῷ δὲ ἰσότητι καὶ ἰσότητι δὲ ἰσότητι ὁ πᾶν τῶν εἰς τὴν μεμνημένων, ὅτι οὐκ ἔστι τῶν ἴσῳ-
αῖ ἀλλοῦ καὶ καυτῶν. οὐ δὲ γὰρ ἐνανθία. ὁ δὲ ἰσότητι χεῖρα ἀπὸ πάντων τῶν ἐνανθίων ἐκτείνων τὸ
ἴσῳσθαι, ἴσῳσθαι, μίσησθαι τῶν ἐνανθίων, ὡς λευκῶν καὶ μελανῶν, ἐν τῷ θερμῷ. καὶ ἰσότητι καὶ
πικρῶν, ἐν τῷ ἀψυθίῳ. ἴσῳσθαι δὲ, ἀμικταίψαι, ὡς ὑγείαν καὶ νόσον, τὸ ἴσῳσθαι καὶ τᾶν τᾶν
ἐν τῷ οὐδὲ τῆρα λεγομένη κατὰ σάσει μίσησθαι. εἰ δὲ φησι τῶν ἐνανθίων ὅσα γενησά-
νθια ἐν, ῥυτῶν ῥεῖσθαι, ὅπου μὲν μὲν, μὲν δὲ τὸ ἰσότητι τῶν ἰσότητων. ὁ δὲ, ἢ τῶν ὡς ῥεῖσθαι.
ὅπου δὲ ἀμφοῖν μείζον, ὡς τὸ ἐκ μείζονος καὶ ἐλάττωτος συνθεσθαι. ὅπου δὲ ἀμφοῖν
ἐλάττω, ὡς τὸ ἐξ ἐυθέου καὶ καμψύλου. εἰ δὲ τὸ ἐυθέου, ἢ τῶν ἐπιπέδου. καὶ τὸ καμψύλου,
ἢ τῶν καμψύλου. ἄλλοι δὲ ὅτι καὶ πᾶν τῶν ἴσῳσθαι, ἢ εἰ δὴ ἢ γένη πᾶν τῶν ἰσότητων ἴσῳσθαι
ἴσῳσθαι. ἔως τῆς δὲ ἰσότητι δὲ καὶ ἀδίκια ἐν τῷ ψυχῆ ἀνθρώπου. εἰ δὲ δὴ πᾶν τῶν ἰσότητων εἰς
ἀμείψαν ἐνανθίων λέγωμεν ἔχονσθαι τῷ ἐν τῷ πᾶν τῶν ἰσότητων ἰσότητι καὶ τῶν ῥεῖσθαι, διδᾶ-
σθαι ἴσῳσθαι ἐστὶ τὰ ἐν οἷς πᾶν τῶν ἰσότητων ἴσῳσθαι τῶν ἀνθία. ἴσῳσθαι δὲ τὸ ἴσῳσθαι λεγομένη δὲ, ἢ γέ-
νη, ἢ εἰ δὲ, ἢ ἀριθμῷ, ἐν τῶν ἀλλοῖς τῶν εἰ δὲ, καὶ ἐν τῶν ἀλλοῖς τῶν γένη λέγει ἰσότητι. ὁ-
τῶν μὲν γὰρ ῥεῖσθαι ἀπὸ τῶν ἀλλοῖς ἀλλοῖς πᾶν τῶν ἀνθία λευκῶν καὶ μελανῶν, γένος τὸ ἀλλοῖς
ἐλάβομεν. εἰ δὲ ζῶντος σώμα ἐν τῷ νόσος καὶ ὑγεία, εἰ δὲ ἐλάβομεν ὑπὸ τῶν γένος. καὶ μὴ
πᾶσας ψυχὰς ὡς τῶν γένη τῶν ἀλλοῖς, ἔστι πᾶν τῶν ἀνθία τὸ λογικὸν καὶ ῥεῖσθαι ἀλογον.
εἰ δὲ τῶν ἀνθρώπων πᾶσας ψυχὰς ὡς εἰ δὲ, ἔστι πᾶν τῶν ἀλλοῖς ἀρετῆ καὶ κακία. πᾶν μὲν τῶν
ἀλλοῖς τῶν ἀριθμῷ ἰσότητι τῶν ἀνθία, οὐ προσέθηκε. ἴσῳσθαι μὲν γὰρ ὡς μὲν τῶν τῶν δὲ τὸ φῶ-
σθαι οἱ τὸ σῶμα, τῶν ἀλλοῖς ἀφοσίτην εἰς τῶν γένος, ἐνανθία εἶναι φασι. καὶ τὸ δὲ ὑγεί-
αν, τῶν ἀλλοῖς ἐκείνῳ νόσος. ἀλλ' οὐ τὸ τυχεῖσθαι τῶν τυχεῖσθαι. οὐ μέντοι ὁ ἀριστοτέλης οὐ-
τῶς εἰσέθηκε ἰσότητι. διὸ ἐν γένη μόνον καὶ ἐν εἰ δὲ τῶν ἀλλοῖς εἰς τῶν ἰσότητων ἴσῳσθαι. καὶ ἰσότητι
βλιχος δὲ ἀνθρώπων φησὶ, μὴ λέγεσθαι καὶ δεῖξιν τῶν δὲ τῶν φρόνησιν, τῶν δὲ τῶν ἀφο-

σύνεσιν ἐν ἀνθρώποις. μέσως δὲ φρονήσιν ἀφροσύνην. καὶ ἐπίτιμος δὲ τῶν ἀτόμων ὄρις μέσως
τὰ ἐναντία λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἀναφορὰν τῶν αὐτῶν μέσων. ἢ γὰρ μᾶλλον τῆ ἐν γένει τῶ φρονήσιν
ἢ ἀφροσύνη ἐν ἀνθρώποις ἐστίν. μή ποτε δὲ ἐστὶν ἕως καὶ ἐν γένει ἀνθρώπων, εἴ ποτε καὶ ἀρεταὶ
καὶ κακίαι πρὸς τὰς ἐχούσας ψυχὰς ἰσοποιοῦνται. καὶ ὑγίαι καὶ νόσοι πρὸς τὰ
ἐχούσας σώματα. πῶς δὲ αἰσὺν οὐκ εἴποιο ὁ ἀριστοτέλης, εἴ ποτε ἰταυτῶν τῶ ἀριθμῶν ἴσως
μεθυστὰ ἐναντία, εἴ ποτε τῆς οὐσίας τὸ ἴδιον γένος ἀφωρίσασθαι καὶ αὐτὸς, ἢ ταυτῶν
καὶ ἐν ἀριθμῶν μέγιστον τῶν ἐναντίων εἶναι δεκτικόν. καὶ οὐ καὶ ὑποκείμενον γένος ἐναντίων
ἕως βούλεται ὁ ἀριστοτέλης μὴ εἶναι ἐν ἀριθμῶν. ἀλλ' ἴσως ὡς ἐν γένει πρὸς οὐσίας λό-
γοις φησὶ μόνον, σαφῶς γὰρ πρὸς ἀλέληπται. ἀλλ' εἴ ποτε ὅρα τὰ ἐναντία καὶ ἐν τοῖς
ἀτόμοις γένηται, μὴ καὶ ἄρμονον αὐτὰ τῶ ἐναντίων ἐχέτω. μὴ γὰρ ὅτι ἢ δὲ φρονήσιν,
καὶ ἢ δὲ ἀφροσύνην, ἀλλ' ὅτι φρονήσιν ἀφροσύνην. οὕτως δὲ καὶ τὸ πρὸς τῶ ἀμβλίχου λε-
γομένου εὐθετίου. δὴλον δὲ ὅτι πρὸς ἴσως ταυτῶν τῶ γένει, εἴ ποτε ἢ ταυτῶν τῶ εἴδει,
οὐ μόνον ἅμα τῶ ἐναντία, ἀλλὰ καὶ ἐστὶν ἅμα. διότι διὰ τῶ ἐν ἅμω καὶ ἅμω σὺνε-
στῶσαι. πρὸς δὲ τῶ αὐτῶ τῶ ἀριθμῶ ἀδύνατον εἶναι ἅμα, ἀλλ' ἀνα μέρους. Διὰ καὶ οὖν δὲ
πάντα τὰ ἐναντία. ἕως γὰρ, ἀλλ' αὐτὰ τυγχάνει γένησθαι. ἢ ἴσως θεώρημα
πρὸς ἀδιδωσθαι, ὅτι πάντα τὰ ἐναντία καὶ πρὸς τὸ αὐτὸ γένος ἐστίν, ὡς πρὸς τὸ λευκὸν καὶ τὸ
μέλαν ὑπὸ τῶ χεῖμα, καὶ πρὸς τὰ ἐναντία γένη, ὡς πρὸς δικαιοσύνην καὶ ἀδίκιαν. εἴ ποτε
τῆς μὲν, ἀρετῆς. τῆς δὲ, κακίαι τῶ γένος. καὶ αὐτὰ γένη ἐστίν ὡς πρὸς τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακόν,
αὐτὸ ἐστὶν ἐν γένει ἅμω, ἀλλ' ἀλλὰ τυγχάνει γένησθαι. ταύτης δὲ τῆς διαίρεσως ὁ
μινὸς πρὸς λαμβάνεται, αὐτὸ πρὸς λέγων τῶ ἴσως ἐν αὐτῶ τῶ τμήμα. μὴ γὰρ εἶναι
τις ἐναντία, ἀπὸς ἐπὶ μόνον γένη. οὐ καὶ δὲ καὶ εἶδη ἕως ἢ τῶν. αὐτὸ καὶ πῶν τὸ ἀγα-
θὸν καὶ τὸ κακόν, ὑπὸ τῶν ποιοτήτων τὰ ἴσως. καὶ ἢ τῶν τῶν διάθεσιν, ἢ τῶν ἐξίν.
ἅμω δὲ πῶν ἐναντίων, ἢ τῶν ὑπὸ τῶ τῶν δὲ κατὰ τῶν τὰ χησεται εἴσως πῶν τῶ ὑπὸ
γένος. καὶ μάλιστα εἴρηται τὸ αὐτὰ γένη εἶναι, καὶ ἕξω τῶν δὲ κατὰ κατηγορίων ἐστίν. καὶ
ἀτελής εἴσως ἢ δὲ κατὰ διαίρεσιν. ταύτης δὲ τῶν ἀπρὸς ἀλλὰ ὁρμηθῆσαν, οἱ πῶν
τῶ πρὸς ὑπερὸν λυοῦσι λέγουτες, τῶ ἐναντίων τὰ μὲν, ὁμῶν μα εἶναι. τὰ δὲ, οὐ καὶ
ὁμῶν μα. καὶ ὅτι τὰ μὲν καὶ ὁμῶν μα δὲ ἴσως, εἴσως τὰ ὑπὸ ἐν γένος τεταγμέ-
να, καὶ ἕξ τὰ ὑπὸ τὰ ἐναντία γένη. τὰ δὲ γένη ὁμῶν μα μὴ ὑπὸ ἐν γένος ὄντα, καὶ
πολλῶν δὲ λεγόμενα, διότι εἴσως ἕως ἢ τῶν ἀφ' ἕως ὁμῶν μα μὲν, αὐτὰ χησεται
εἶναι. τῶ ὑπερὸν δὲ καὶ τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακόν. ὁμῶν μα γὰρ τὸ ἀγαθόν. καὶ γὰρ ἐν
οὐσίᾳ, ὡς πρὸς. καὶ ἐν ποιοτήτι, ὡς ἀρετῆς. καὶ ὡς πρὸς δὲ, ὡς τὸ σύμμετρον. καὶ ἐν
ταῖς ἅμω κατὰ κατηγορίας. ἀλλ' οἰούτως λέγουτες, πρὸς μὲν τὸ χησεται ἀκύρωσιν φη-
σιν αὐτὸ ὁμῶν μα φωνῆς λέγουσιν. ἐπὶ τὰ οὐ πρὸς ποιοῦνται, τὸ ποιοῦντα εἶναι
τὸ ἀγαθόν καὶ τὸ κακόν. ἅμω δὲ ἰδίως ὅπως δὲ χησεται τῶν λέξιν. λέγουτες, μὴ δὲ
ἅμω δὲ λυοῦσιν ἐν τῶ ἀγαθῶν δὲ καὶ κακῶν οὐκ ἐστὶν ἐν γένει, ἀλλ' ἀλλὰ τυγχάνει γένη
τῶ ὄντα. καὶ ὅτι τὸ ἀγαθόν καὶ τὸ κακόν, οὐκ ἐστὶν ὑπὸ τὰ ἐναντία γένη, ἀλλ' αὐτὰ

γεννη ἐστὶν ἐναντία. καὶ γὰρ ὑπὸ τὸ ποιοῦν ἐστὶ. τὸ δὲ ποιοῦν οὐκ ἐστὶν ἐναντίον ἄλλω γε-
 νει. βεβίασαι δὲ καὶ αὐτὴ ἡ λύσις. οὐδὲν γὰρ διοίσει ἢ ῥίτη διαφορὰ τῆς πρώτης,
 εἴ πορ ἐναντία ὄντα τὸ ἀγαθόν καὶ τὸ κακόν, ὑφ' ὧν ἐστὶ γένος. Θεοφραστος δὲ ἐν τοῖς
 9. εὐαρυῖ ἠρωπινοῖς, τὰ δὲ γέγραφε, ἀπὸ πρώτερον ἐστὶ ποιοῦν τὰ λόγον. ἐπεὶ δὲ ἐναν-
 9. τία τῶν ἐναντίων αἰ ἀρχαί, διήλυν ὅτι οὐ δὲ ἐν ἐνὶ γένει τῶν αἰ. καθά πορ οὐ δὲ τὸ ἀγα-
 9. θόν καὶ τὸ κακόν. καὶ κινήσεις καὶ στάσις. εἴη δ' αὖ καὶ ὑποδοχὴ καὶ ἔλλαψις ἐναντία
 9. γε. καὶ ἀρχαί καὶ εἰδὸς καὶ σέρησις. πορὸς δὲ τῶν αἰ φησὶν ἰάμβλιχος, ὡς δὲ τῶν ὄν-
 τῶν δὲ κατὰ γένη καὶ πάντα τὰ ἐναντία ὑπὸ τῶν αἰ, ἢ ἢ πάντα ὑφ' ὧν γένος ταχὴ
 σεῖται, ἢ ὅμοιο ἢ ἄλλο, ἢ πολλαχῶς ἐστὶ ἐναντία, ἐκάστω ὑπὸ πλείονα γένητα ἴσομε-
 ρου. ἢ οὐχ ἄποδος φησὶν οὐ δὲ ἐν ἐνὶ γένει εἶναι τὰ ἐναντία, ὡς γένη τὰς κατηγορίας
 λέγων. ἀλλ' ὅτι οὐκ ἐστὶ γένη αὐτῶν, ἀλλὰ ὡς ἐναντία. ἀρχαί γὰρ τῶν ἐναντίων αὐται.
 καὶ ὑπὸ τῶν αἰ τὰ ἄλλα τετακται. ἐπεὶ τῆν ὑποδοχὴν καὶ τῆν ἔλλαψιν, οἶεται
 καὶ αὐτὸς ὑφ' ὧν γένος τὸ ποσοῦν τεταγμένα, ὡς ὑπὸ μίαν κατηγορίαν. ὡς δὲ ἐναν-
 9. τία καὶ ἐναντίων οὐ βούλεται ὑπὸ ἄλλα ἐναντία τετάχθαι. ἢ καὶ τὰ πορ τὰ ἐναν-
 9. τία, ἀκυρίως γένη. κῆρ ὑπὸ ἐστὶ τὸ, οὐ δὲ ἐν ἐνὶ γένει τῶν αἰ. καὶ γὰρ τὰ πορ ἀδείγματα
 οἷς ἐπ' αὐτῶν χεῖρ ἰαριῶντα ὡς ἐχθρῶν αὐτῶν τὸ πορ τὸ κῆρ ὑπὸ τῶν αἰ. μή πορ τε ὧν
 φησὶν ἰάμβλιχος τῆ πύθαγορικῆ δὲ ἀτάξιν πορ ἰ τῆς τῶν ἀγαθῶν ἢ κακοῦ διατυχίας
 ἀπολουθῆναι ἄριστο τέλει, τὰς ἐναντίας πορ ἐκείνας ἀρχὰς γένη καλέσας. ὡς τε τῆν
 ῥίτην ταύτην τῶν ἐναντίων διαφορὰν πορ κῆρ ὡς ἀδὲξαι μῶν. ἀλλ' ἐπισησοῖ
 αὐτῶν πορ τε, πῶς ἐστὶ ἀληθὴς ἐκείνος τῶν ἐναντίων ὁ λόγος, ὁ λέγων ἐναντία ἀνῆλων
 εἶναι τὰ πορ ὧν ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος διεστηκῶτα. εἴ πορ μὴ μόνον αὐτὸ τὸ αὐτὸ, ἀλλὰ κῆρ
 ὑπὸ τὰ ἐναντία γένη ἐστὶν. ἴνα τὸ ῥίτην ὡς κῆρ δὲ ξαν πορ τε τῶν αἰ. ἢ ὁ μὲν
 λόγος, τῆν ἄν ὁ πορ ὧν ἀναφορὰν πορ ἰ κῆρ. ἢ δὲ ἐν τῶν αἰ διαφορὰ, κῆρ τὸ πορ
 σεχὲς εἰληπῶν. διότι τὰ μὲν πορ σεχῶς, ὑφ' ὧν γένος τετακται. ὡς λευκὸν κῆρ
 λαν, ὑπὸ τὸ χεῖρ μα. τὰ δὲ πορ σεχῶς, ὑπὸ τὰ ἐναντία. ὡς δικαιοσύνη καὶ ἀδικία, ὑπὸ
 ἀρετῆ καὶ κακίας. διὰ τῶν αἰ δὲ, αὐτὸ τὸ αὐτὸ, ἢ τῆν ἔξιν, ἢ τὸ διάθεσι, ἢ αὐτῶν τὸ πορ ὧν
 τητα. ὁ μὲν ἀρχὴ τὰς μὴ δὲ ταύτην πορ ἀλιπῶν τῶν ἐναντίων τὸ διαφορὰ ἀποφα-
 9. λές πορ αὐτῶν ἐκθέσται, λέγων οὕτως. ἔξιν τῶν ἐναντίων, ἀμῶν ἐν γενεσί εἰδῶν ἐπίγε-
 9. ται. ἀγαθόν γὰρ κακῶν ἐναντίον. καὶ γένος τὸ μὲν ἀγαθόν, τῶν ἀρετῶν. τὸ δὲ κακόν, τὸ
 9. κακῶν. ἀ δὲ, ἐν γενεσί εἰδῶν. ἀρετὰ γὰρ καὶ κακία ἐναντίον. καὶ γένος ἀ μὲν ἀρετὰ,
 9. φροσύνη καὶ σαφροσύνη. ἀ δὲ κακία, τὰς ἀφροσύνη καὶ ἀνολασία. ἀ δὲ, ἐν εἰδῶν. ἐναν-
 9. τία γὰρ ἀνδρεία δειλία. κῆρ δικαιοσύνη ἀδικία. κῆρ ἐν εἰδῶν. δικαιοσύνη μῶν ἀνδρεία,
 9. τὰς ἀρετὰς. ἀδικία δὲ καὶ ἀνολασία, τὰς κακίας. ἐν δὲ ῥύ τοις ἀρχὴ τὰς τῶν ἐναν-
 9. τίων, τὰ μῶν, γὰρ ἢ γὰρ εἰ πορ οὐ κωλυόμενα, οὐ δὲ ἀλλὰ ὑφ' ὧν γένος ἀνάγεσται.
 ὡς τὸ ἀγαθόν ὑπὸ τῆν πορ ὧν τητα. τὰ δὲ, γένη εἰδῶν. τὰ δὲ, εἰδῶν. ἢ πορ ἰ θησι μῶν αἰδῶν,
 ὅτι τὰ πορ τὰ γένη, πάντως κῆρ εἰδῶν ἐστὶν. οὐ γὰρ φησὶ γένη μόνον γένη ἐν τῶν αἰ, ἀλλὰ καὶ

είδεα. ἀλλ' ἐπεὶ τ' ἐπὶ τῶν ἐνανθίων κ' ἐπὶ τῶν ἀνθικῶν μὲν ὅλως οἴνε πῶσα μεν λόγου,
καλῶς αὖ ἔχει τ' ἐπιλιούργη ζήτημα μὴ πῶσα λιπείη. ὁ γὰρ ἀριστοτέλης πῶσα ταχὺ ἐν
τύττις, κ' πρὸ τ' ἀριστοτέλους ἀρχύτας, ἐνανθίων πῶσα δείματα τ' ἀλθίων κ' κακῶν
ἴθιστοι, κ' ὑγείαν κ' νόσον, κ' ἀλθίους κ' εὐδδς, κ' δικαιοσύνην κ' ἀδικίαν, κ' ἀρετὴν κ'
κακίαν, ἢ τρισπουδαίότητά κ' φασαλότητά. ἔξεως δὲ ἐστέρησεως πῶσα δείματα, ὅτι
κ' τυφλότητα. ζήτημα οὖν οἴμαι ἀριστοτέλους τ' ἀλθίων κ' κακῶν, καὶ δικαιοσύνην καὶ ἀδι-
κίαν, καὶ ὑγείαν κ' νόσον, ὡς ἐνανθία δὲ ἴθιστοι, ἢ ὡς ἔξιν κ' ἐστέρησι. ἢ γὰρ τὰ ἐναν-
θία ἴσοσθεν ἢ βούλεται εἶναι, ἢ ὁμοίως προνοούμενα κ' κατὰ φύσιν ἀμφω. ταῦτα
δὲ τ' κακῶν φημί καὶ ἀδικία κ' νόσος, ἢ τὰ ποιῶντα, ἀπὸ τυχία μᾶλλον ἢ σί, κ' πῶσα
λάξας κ' πῶσα ἴσοσθεν, ἀπὸ τοῦ κ' φύσιν, κ' πῶσα ἴσοσθεν. πάντως αὖ εἰν προνοού-
μενα ἀμφω ἢ ἴσοσθεν, ἢ κ' φύσιν ὁμοίως. ἢ γὰρ ἔξιν ὅλως τ' πῶσα φύσιν, ἐν τούτοις
ἔστι καὶ οὐκ ἄλλω. κ' ὅτι ἀπὸ τυχία δηλοῖ τ' πῶσα ἴσοσθεν μὴ μιδεῖνος εἶναι τέλος αὐτά.
ἔπειτα καὶ οἱ ἀνοητοὶ ἀδικίαν τῶν πῶσα χεῖρσι τῶν ἐν αὐτῶν ἀλθίου δὲ λεάζου-
ται. καὶ κ' ἀπὸ τυχία αὐτῶν πῶσα ἴσοσθεν, τ' αὐτάρκεις κ' τ' ἱκανοὶ καὶ τ' πῶσα
ζήτημα τες. ἴσως δὲ αὐτῶν τῆς νόσου ἀμφιβάλλει, ὅτι οὐ πῶσα φύσιν ἐστὶ διάθεσις, κ' οὕτως
αὐτῶν μετρίων οἱ ἴσως πάντες ὀριζόμενοι διατελοῦσι. ἢ ὡς τ' κ' φύσιν ταῦτα κ'
τ' πῶσα φύσιν ἀνθικῶν, οὐκ αὖ εἰν ὡς ἐνανθίων ἀνθιστοι. ἐκείνη γὰρ κ' φύσιν κ' εἶδη
ἀμφω, ὡς λευκῶν κ' μέλαν κ' θερμῶν κ' ψυχρῶν. ἀλλ' ὡς ἔξεως μᾶλλον ἢ ἐστέρησεως. ἢ
μᾶλλον ἐν τῶν ἐστέρησεως. ἢ δὲ, ἐν τῶν ἐστέρησεως. κ' γὰρ τ' νόσος, ἐστέρησις, κ' τὸ τεθνηῶσαι.
κ' τ' ὀφθαλμῶν. ἢ μᾶλλον ἐν τῶν ἐστέρησεως. ἢ δὲ, ἐν τῶν ἐστέρησεως. διττῆς οὖν οὐσίας, οἱ
ἄνθρωποι οὐρίτην ἐν τῶν ἐστέρησεως μόνον ἐστέρησι καλοῦσι, διὰ τ' πῶσα τελευτῶν ἀδύνα-
μον. τὰ δὲ ἐν τῶν ἐστέρησεως, ὡς ἐνανθία ἴθιστοι, διὰ τ' ἐπιβλαψία δύναμις ἀλλοίς.
ἔπειτα ἀπὸ τ' πῶσα μετρίων ἴσως ἔξεως. καί τοι τῶν ἀρχύτων ταῦτην ἔδδ' ὅς τ' δια-
φορᾶν, ἐν τῶν πῶσα ἀνθικῶν μὲν βιβλίω, κ' οὐ μόνον ταῦτην, ἀλλὰ κ' τῶν ἄλλων πρὸς
τῶν ἐστέρησι. λέγει δὲ οὕτως. ἢ δὲ ἐστέρησις, κ' ἐστέρησεως λέγεται ἴσως. ἢ γὰρ τ' μὴ ἔχει
τῶν τελευτῶν ὡς τ' τυφλότων ὄρασις, καὶ τ' βωδύων φωνῶν, κ' τ' ἀμαθῶν ἐπισημῶν,
ἢ ἐν τῶν μὴ οἱ ἔχει. ὡς τ' δύσκαφον ἀνοῶν. ἢ τ' πῶσα ὄρασις. ἢ ἐν τῶν μὴ οἱ ἔχει.
ἢ ὡς τ' σκαμβόπων πόδας, ἢ τ' κινεῶν φωνῶν. ἢ μὴ ὄρα καὶ οὐ τες, οὐχ ὡς νόσον
ἢ ἔλαβε τ' πῶσα ὄρασις, ἀλλὰ ὡς ἐν τῶν ἐστέρησεως καὶ τῶν. καὶ γὰρ ὅλη ἡ διαίρεσις, τῶν
ἐστέρησεως ἴσως. ἔπειτα δὲ τὰ ἐνανθία προνοῦντα, ἢ τέλος τῆς γενέσεως τῆς ἐξ ἀλλοῦ
ἀποβάλλοντα, ἢ κερνυῶν ἐνανθία γίνονται. ἢ ἡ νόσος θάνατος. ὡς τε οὐκ ἴσως ἐνανθία
ὀφθαλμῶν ἢ νόσος. ὅλως δὲ τὰ ἐνανθία ἀμφω φύσεως ἔξιν. νόσος δὲ, ἀπὸ τυχία
ἢ ἐστέρησις. οὐχ ὡς ἀπὸ οὐσίας μόνον τ' πῶσα ὄρασις, ἀλλὰ ὡς ἀπὸ τυχία. ἢ μὲν γὰρ ἐν φυ-
σικῇ ἀκροάσει ἐστέρησις, ἀπὸ οὐσίας μόνον ἴσως τῶν εἶδους, οὐδαμῶν τ' πῶσα φύσιν ἐμφαι-
νουσα, ἀλλ' ἐτερότητα μᾶλλον. ἢ γὰρ τοῦ βόου ὑλὴ ἐστέρηται τεως τῶν μελισσῶν
εἶδους. ἢ τῶν ὄρνυ, τ' τῆς σφίκος. οὐδαμῶν τ' πῶσα φύσιν ἐνόησε ἐν ταῦθα. ὡς πῶσα
αὐτῶν τῆς ἀνθικῶν μὲν ἐστέρησεως. ὡς τε ὅπου τ' πῶσα φύσιν, ἐκ τ' ἐστέρησι μᾶλλον, ἀλλ'

οὐκ ἐν ἀνθρώποις ἔκτερον. οὕτως γὰρ ἡ μὴ καὶ ὁ πρόσθετος ἀρχὴν τὸ κακὸν πρὸς τὴν ἀγαθὴν λόγος
 εὐωδὸθῆσεται. οὐδὲν φανερὸν αἰτίον τῶν βλαβερῶν ἢ τῶν ἀνθρώπων ἢ τῶν ἀγαθῶν διατάξεως,
 καὶ τοῦ μὴ δὲ τῶν ἀμβλιχῶν ἐπισημασθῆναι, τὴν πολλοὺς καὶ καλοὺς κατὰ τὴν ἀγαθὴν λό-
 γον, πρὸς τὸ ἐν ὑποστάσει καὶ ἀποτυχία τὸ κακὸν οἰεσθαι δεῖν. ἢ δὲ ἄρα τῆς αἰτίας
 διαφορῶν πρὸς ἀδύσει κατὰ τὸν λόγον τὰς δύο συστοχίας, τῆν τε χεῖρον καὶ τῆν
 κρείττονα, ὡς ἐναντίας ἐν τῶν ἐμῶν, ἐν αἷς τὸ ἀγαθὸν τετακται καὶ τὸ κακόν. ἀλλὰ
 ἄρα τὸ μὴ καὶ ἐπισημασθῆναι. ἢ δὲ ἀλθῶς εἴρηται τὰ ἐρημνῶν, καὶ ζήτησιν τῶν ἀν-
 τὶθέστων διαφορῶν, τῆς τε ὡς ἐναντίας, καὶ τῆς ὡς ἐξέως καὶ στερήσεως, οὐκ ἐκείνην λοι-
 πῶν ἐρουμέν. ὅτι τὰ μὴ ἐναντία, μεταβάλλει εἰς ἀμύκλα. τὰ δὲ καὶ ἐξίτη καὶ στερησιμῶν,
 οὐ μεταβάλλει εἰς ἀγαθὸν καὶ εἰρημνῶν καὶ ἰσοσότην καὶ ἀδικίαν, καὶ τὸ ἀγαθὸν
 καὶ τὸ κακόν, μεταβάλλονται εἰς ἀμύκλα, οὐχ ὡς ἐναντία, ἀλλὰ ὡς ἐξίτη καὶ στερησιμῶν
 ἀντικεινῶν. ἀλλὰ ἐρουμέν ἀποκλήρωσιν. ὅτι τὰ μὴ ἐναντία, ἰσοσότην καὶ ἰσοσότην ἀμφοῦ
 ἀμφω καὶ ἐφύσιν καὶ εἶδη. ἢ δὲ στερησιμῶν, ἀδικίαν καὶ ὑποστάσεως. καὶ πρὸς ἐφύ-
 σιν. καὶ ἀποτυχία ἢ εἶδος. ἀλλὰ αὖτὰ ἐξίτη τὸ ἀριστοτέλους ἰτέον.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΡΟΤΕΡΟΥ

πρότερον δὲ ἕτερον ἐτέρου λέγει τὴν ἀρχὴν. ὡς τὸ ὡς τε καὶ ἄλλοτε πρό-
 πους πρότερον ἕτερον ἐτέρου λέγεται. Ἐξηγήσατο καὶ τῶν προτέρων
 ἄλλοτε τῶν πρὸς τὸν λόγον, καὶ ἐν τοῖς πρόσθετοις, ἢ πᾶν. τὸ γὰρ ἐπιση-
 μασθῆναι, τῆς ἐπισημασθῆσιν πρότερον ἀλλὰ ἐξέως εἶναι. διακρίνοντα καὶ τὸ προ-
 τέρον πολλαχῶς λεγομένου, τὸ διάκρισιν ποιῆσαι. οὐ πάντας γὰρ
 πρότους πρὸς ἀδύσει. καὶ ἀμύκλα οὐκ ὀλίγους πρὸς εἶδησιν. καὶ αὐτὸς ἐναντίον. καὶ ὅσα τὸ
 ἐν τῆ πρὸς πρότερον ἢ ὑστερον μορφοβίβλων. ἀριστοτέλης δὲ πρὸς ἑσάγωγην. καὶ γὰρ ἐκ-
 τὴν ἀγαθὴν οἰόμενος, πρὸς τὸ μὴ τὸ πρότερον τοῦ προτέρου καὶ κυριώτατον, ἐν καὶ χε-
 ρῶν εἶναι φησὶ. καθὸ τὸ πρῶτον τῶν χεῖρων, πρὸς βύτερον καὶ παλαιότερον λέγονται,
 εἶμα πρὸς τὰ ταῦτα τὰ ὀνόματα. λέγεται δὲ κυρίως, τὸ μὴ πρὸς βύτερον, αὖτὰ
 τῶν ἐμψύχων, καὶ μάστιγα ἀνθρώπων, καθὸ πύθαγορα σακράτους πρὸς βύτερον λέ-
 γομεν. τὸ δὲ παλαιότερον, αὖτὰ τῶν ἀψύχων, ἢ τῶν πραγμάτων, ὡς τὰ βίβλων τῶν
 πρὸς τὴν παλαιότερα φησὶ. καὶ τὰ τῆ πρότερα. καὶ δὴ λου δὲ ὅτι πρὸς ἕτερον δὲ
 πρὸς ἀμύκλα οὐκ ἔστι τῆν σύγκρισιν. ἢ γὰρ μὴ ἄρα, εὐρεθῆσεται αὐτὸς
 ἑαυτῷ πρὸς βύτερος κατὰ τὴν ἀντικεινῶν, ὅτι τῶν χεῖρων πρὸς τὰ ἐκείνην. ἐν δὲ
 τούτοις ζήτησιν. πρῶτον μὴ ὁ μῶνυμον τὸ πρότερον, πρὸς ἐξίτη ἐναντίον κυριώτα-
 τον. ἐν γὰρ τοῖς πολλαχῶς λεγομένοις, καὶ ὁ μῶνυμον τὸ μὴ, κυριώτατον. τὸ δὲ, καὶ με-
 ταφορᾶν οὐκ ἐν δὲ χεῖρ, ὡς εἴρηται ἐν τῶν πρὸς ὁ μῶνυμον λόγῳ. ἢ μὴ ἄρα οὐδὲ, κυ-
 ριώτατον καὶ πρῶτον καὶ μάστιγα εἴρηται. διότι σὺν ὁ μῶνυμον κατὰ τὴν ἀδύσει ἀδύσει
 λέγονται οὐδὲ. ἔκτερον οὐδὲ καὶ αὖτὰ ὁ μῶνυμον ἐστὶ φάσαι τὸ κυριώτατον, ὅταν τὸ μὴ,